



Базгарскы Книжици.

ПОВРЕМЕННО СПИСАНІЕ
НА
БАЗГАРСКЪ-ТЪ ВНИЖНИИЪ.

УРЕЖДА СѦ
ОТЪ
ДИМИТРИИ МУТЬЕВА.

ЧАСТЬ ПРВА.

ФЕВРУАРИ: Книжка ПРВА

СЪДЪРЖАНІЕ:

- 113*
- I Продзаженіе отъ Житіе-то св. Валлента.
 - II Съвременно състоиние на банкоче-ти.
 - III Послѣдны-ты страници отъ базгар. Исторіиѣ
 - IV Троянъ и Ангелица Стихотвореніе.
 - V Съвременна дѣтопись.



Цариградъ - Галаца.

у Книгопечатница на Д. Цанкова и В. Джркова.

1858.

ИЗВѢСТІЕ

ОТЪ

ИСТОМАТЕЛИТЕ НА БЛЪГ. КНИЖИЦИ.

Онѣ лица, кои-то сѣ дали (споредъ извѣстіе-то на ланскѣмъ Мѣсецословъ) или ще дадѣтъ отъ беднѣжъ десеть тѣрски лири, ще земѣтъ до дѣ сѣ живи безъ плата Българскитѣ книжици и по едно тѣло отъ сѣка книга дѣто сѣ издаде отъ Българската книжнина.

Онѣ лица, които сѣ дали или ще дадѣтъ отъ беднѣжъ петъ тѣрски лири, ще земѣтъ до дѣ сѣ живи сѣкъ половина заплата Българскитѣ книжици и по едно тѣло отъ сѣка книга дѣто сѣ издаде отъ Българската книжнина.

Онѣ лица, кои-то сѣ дали или ще дадѣтъ отъ беднѣжъ една лира ще земѣтъ до дѣ сѣ живи безъ плата по едно тѣло отъ Мѣсецословъ-тъ на Българската Книжнина, и ако щѣтъ, могатъ да земѣтъ и Българскитѣ книжици сѣ едно меджидіе среб. по доло отъ цѣната мѣ. — За сѣка друга книга която ще сѣ издаде отъ Българ. Книжнина ще имъ сѣ извѣстѣва сѣкъ сѣщата книга сѣкъ каква цѣна могатъ да ѣ земѣтъ.

Въ Бато имаше надѣжба, че пощата ще зема по 20 пари на книжката, цѣната вѣше сѣ отрѣдила споредъ какъ-то сѣ извѣсти ѹ прѣвата книжка. Пощата сега не рачи да зема по малко отъ два гроша и за това сега сѣ промѣнава онаѣ цѣна както за по възъ, така и за въ Цариградъ. И така цѣната на Българскитѣ Книжици сега ще бѣде споредъ както ѣ казано ѹ задната корѣчка на тѣа Книжка.





Базгарскы Книжици.

ЧАСТЬ I. 1858. ФЕВРУАРИИ. ВНИЖКА ПРЪВА.

ЖИТИЕ СВЕТИ-КЛИМЕНТОВО.

(Продълженіе отъ Внижка 2, страница 50.)

И така престаните всекъ да воевате противъ единородній-отъ Сынъ Божій, истинный-отъ Евангелистъ, изъ Него же, Имъ же и въ Немъ же всяко е Евангеліе. Престаните да богословствувате за Святаго Духа, немоще Святаго Духа, и по наущенію противнаго духа. Но дружина-та Вихниксва, не мотеще всекъ да сдѣлаватъ такви обличенія, затнае си уши-те, како нѣкога тѣе, що бѣе съ каменье доваій-отъ мученикъ Христовъ Стефано, и въ тоа они не погрѣшѣе, защо како недостойни, не требеше и да сдѣлаватъ едно ученіе толко свято,

и повдигнае големъ шумъ и смутеніе, и, пощо имъ постанае
 чести-те отъ виканье и риканье, безъ малѣ тѣа се извѣсе съ
 православни-те. Наконецъ, пощовекъе постанае, прибѣгнае до
 последно-то свое прибѣжище, гижнаго Свѣтополака, и клеветехъ
 на православни-те, казѣващи: что они вбодатъ новоученіе, и
 що они се готови да се боорѣжатъ противъ законна-та властъ,
 ако той не ѱ согласитъ съ нухно-то ученіе, ибо нухно-то
 ученіе, казѣвае тѣе, ѳ неправославно, и противсборно. Тога
 Свѣтополкъ повыка ученици-те Меѳодіеви, и имъ рече: що е
 оубоѱ споръ и разделеніе мегѣѣ вами? И едностойно (по-
 столно) се каратъ и препирате? не сте ли вси братья? за
 тоа и братска саога имаѣте по междѣ си, и гледаѣте вѣрго да
 се мирите и соедините. Православни-те тога чрезъ Горазда и
 Климентъ (ибо они беѣа отъ дрѣгги-те поучени) така мѣ отго-
 воріе: о князѣ, за да ти докажеме, що мѣе имаѣме право
 да се препираѣме со френци-те, требеше много да распротра-
 ниме и продлажиме нашій-отъ съ тебе разговоръ; ибо мѣе се
 препирхѣме не за маловажни предмети, и не маловажна опас-
 ность предстоитъ намъ, именно: мѣе спориме за дсѣматъ
 (ученіе) църковній, касающійся Свѣтла Троица, така що отъ
 негово-то право или криво разѣменіе зависитъ вѣчна-та сѣдѣба
 на дѣша-та ни, коѣ-то за всакого ѳ вещь найдрагоценъ. Но
 понеже ты, видевши съѣршенно безкниженъ, не можешъ да сѣд-
 шашъ дѣлаги и глубоки богословски доказателства за спорній-
 олъ предметъ, того ради мѣе просто и кратко ще ти изложи-
 ме за коѣ причина спориме. Първо за тоа, що и самъ Господъ,
 споредъ Негови-те слова, дойде да клеѣтѣ ножъ на земи и да
 разделитъ дсѣро-то отъ зло-то; такоже и Давида гледаѣме да
 ненавидитъ ненавидящійа Господа, и зѣло да почитатъ дрѣ-
 зи-те христови: Сѣдѣсвателно како можеме мѣе да наречѣме

христiани тiв, що не приймають Євангелiв-то? Ибо тамъ єд-
но-то лице на Свѣта Троица, Сынъ Божiй ясно говорить:
Духъ истины иже отъ Отца исходить; а Френци-тъ вѣдають,
що Духъ свѣтiй отъ Сына исходить.

Но, ако вистинна беше, така, что мѣ препастувѣваше Гос-
поду да речеть: Духъ Истины Иже отъ Сына исходить? Вто-
ра причина на несогласiя-та наши со Френци-ти є слѣдующе-то:
Вторiй-отъ Константинопольскiй соборъ, гдѣ присутувѣває е-
пископи отъ все-та вселенна, изложи право-то ученiє за Свѣ-
таго Духа: И за что дрѣго би созванъ той соборъ, какъ не
затѣва за да изложитъ Духоворца Македонiа? Тога той изло-
жи Символъ вѣры, не за да низпровергнетъ символъ-о на пѣр-
вiй-отъ Никейскiй соборъ; но за да го дополнитъ съ тоа, что не
доставаше тамо, гиречь со изложено ученiє за Свѣтаго Духа;
защо такво ученiє не содержаше Никейскiй-отъ соборъ; по-
неже въ томъ време, кога се сочинявалъ онъ немало ижда за
подобно ученiє, ибо никей до тога не училъ криво за Свѣ-
таго Духа. И така, нека погледаме, о кнѣзѣ, въ той Символъ,
что читашъ ти ежедневно въ церквѣ, кой-то є преведенъ отъ
грѣчки-ти книги, да видимъ како учить той да вѣрѣваме: и въ
Духа, иже отъ Сына исходить, или иже отъ Отца? вѣжи ни
сега како да се согласѣваме съ тив, что криво толкѣватъ Є-
вангелiв-то; ибо, споредъ како что каждають Апостолъ Павелъ,
кое общенiє можетъ да выдетъ мегѣ свѣтъ-отъ и тматъ?
Но ако променатъ ѣмствование-то си и се согласатъ со учени-
в-то Євангелско и отческо, тога како братья ще и возлюбимъ
и обвинимъ и загърнемъ; ико ли пакъ пренебрежатъ единъ-отъ
нашъ учитель Исуса Христа и продолжатъ да заблѣдаватъ
въ сѣдѣхъ свое-то кривоѣмiє, тога не є возможно да се согла-
симе съ ними въ догматъ-отъ за свѣта Троица. Тако въ от-

говорк дадоє православи-те чрезъ Ванмента и Гервада. ꙗ
 Свѣтополкѣ едва кое-що разбра отъ славано-то; понеже бѣше
 совершенно неученѣ, тѣпоумѣ и развратенѣ. Притомѣ не толкѣ
 бѣше воспитанѣ варварски, или по добрѣ да рече скотски, но
 и умѣ-о бѣше мѣ се повреднаѣ отъ плотски-те сладострастїѣ,
 како що казахѣ по горе. Слѣдовательно како можеше да ра-
 зѣмѣетѣ ученїе за свѣта Траица человекѣкъ совершенно удален-
 нїѣ отъ свѣщенно-о целомудрїе, безъ кое-то никой нѣматѣ
 да видитѣ Господа? Онѣ, видѣнки наѣченѣ отъ Вретици-те, на
 кон-то со совсемѣ бешѣ преданѣ, такѣвъ отговорѣ даде на пра-
 вослави-те: ꙗ сознава, рече, що съмѣ совершенно неученѣ, и
 що совсемѣ не разѣмѣва догматы-те Христїански; но що ако
 съмѣ безкниженѣ? Христїанинѣ съмѣ и еще съмѣ до смѣрти; ако
 не можа со слова да решава такѣвъ сомнѣнїѣ, какѣвъ що пред-
 ставляете вие, нитѣ да станчава лжеѣчителѣ отъ правосла-
 наго; но, како христїанинѣ що съмѣ, ще ве сѣда. И немайте
 брига и сегашнїѣ-отъ догматическїѣ спорѣ ще го рѣша, како що
 обикновенно решава дрѣги спорѣве. И така ком страна отъ две-
 те пѣрви се закъанетѣ що она правнано и верно верѣватѣ и
 исповѣдѣватѣ, ннѣна-та вѣра, спорѣдѣ мѣв-то мненїе, ѣ пра-
 вославна и непогрешителна, и нимѣ справедливо ще имѣ дада
 начальство-то цѣркѣвно. Тога Вретици-те, вѣвъ да дочекаѣтѣ да
 кончитѣ рѣчь-та си инѣвъ-о, скоро се закъанѣ и така ѣтѣвр-
 дїе нечестїе-то си. И какѣво дрѣго решенїе можеше да прїимѣтѣ
 дѣло-то отъ единѣ такѣвъ безѣменѣ сѣдѣ? Подѣбни-те сѣдїи
 дадоє преимѣщество на вѣсь-та предѣ православиѣ-то, и тога
 она прїѣ власть да гонитѣ и влачитѣ истинни-те раби Хрис-
 тови и блюститѣли-те на вѣра-та.

(Слѣдѣватѣ.)

СЪВРЕМЕННО-ТО СЪСТОИНИЕ

НА

БАНКОВЕ-ТИ

ВЪ ЕВРОПѢ И СЪВЕРНЪХЪ АМЕРИКЪХЪ.

І.

Въ прѣдидущи-ти наши Книжици докара см не беднѣжъ да споменемъ за намѣренне-то на наше-то Високо Правителство: да устрои въ дръжавѣ-тѣ си единъ банкъ, и въ проектъ-тъ, кой-то мы прѣдставихомъ на наши-ти читатели, за погашение-то на текущи-ти дългове, Правителство-то ясно изражава свое-то намѣренне за устройство-то на банкъ-тъ, за това и мы считаме сега уместно да прѣдставимъ на наши-ти читатели съвременно-то състояние на чужестранни-ти банкове, кои-то на всадѣ смъ были най дѣйствително-то средство за развитие-то на тръговнѣ-тѣ и промышленность-тѣ. Устроены отъ частни компани, или и отъ сами-ти правителства, онъ за полза на частнѣ-тѣ промышленность, банкветы смъ дали силно движение на капитали-ти, усилани смъ обръщане-то имъ, и смъ пустили въ сръщение таки капиталы, кои-то безъ тѣхнѣ-тѣ помощъ быхъ останали мрътвы и непроизводителны.

Банкове-ты, кои-то съществуватъ за полза на трого-
вицѣ-тѣ мало по мало достигнали сѣ едно несбыкновенно
развитіе, и сѣ станали въ сегашни-ти времена една отъ най
пръви-ти потребности въ всички-ти устроени дръжави. Въ по-
мощь-тѣ на банкове-ти збрѣниѣ и частный-тѣ кредитъ (вѣра)
и кредитъ-тѣ на сами-ти правительства. Капиталы-ты, кои-то
вѣхъ само едно срѣдствѣ на мѣнѣ-тѣ (на купбанѣ и прода-
банѣ) повече-то сѣ замѣнихъ съ кредитни хартии (записи)
на банкъ-тѣ. Въ това средство умножихъ сѣ капиталы-ты,
а съ капиталы-ти умножи сѣ и производительность-та; кои-то
намѣри готови капиталы, сосредоточени во банкове-ти. Само
съ сосредоточеніе-то на таки капиталы вѣ възможно да сѣ у-
строитъ голѣми компании за да извършитъ таки голѣми
прѣдприятія въ наше-то врѣмѣ, прѣдъ кои-то чловѣческый-тѣ
умъ остава почуденъ. Изъ дажны сѣ да забѣлѣжимъ, че бан-
кове-ты самы не сѣ пѣскажъ въ промышленни прѣдприятія, изъ
само съ свое-то посредственно влианіе даватъ движение на
капиталы-ти, съживѣватъ промышленный-тѣ дѣхъ, разширя-
ватъ кредитъ-тѣ и олесняватъ употребуваніе то на капиталъ-тѣ.

Въ послѣдни-ти времена, като сѣ прѣвѣди частна-та дѣя-
тельность, и сѣ изи потребность въ желѣзни пѣтица, за кои-
то потребовахъ не само голѣмы капиталы, изъ и кредитъ,
банкове-ты въ Франциѣ, въ Австриѣ и во всичкиѣ Германіѣ
обзрихъ върхъ си особенно внимание. Въ Нѣмско изникна-
хъ много компании за да устроитъ банкове, съ право да
пѣшатъ билети. Напрѣжни-ты банкове полвчихъ ново устрой-
ство. Изъ съвременна-та потребность въ кредитъ-тѣ не сѣ за-
благодари съ това. Въ Франциѣ, сѣ устрои ново кредитно
сдържество само за да възвѣжда промышленни прѣдприятія съ

странно названіе **Credit Mobilier** (пѣдвиженъ кредитъ)¹⁾ и неговый-тъ примѣръ посабдовахъ и другы-ти европейскы дръжави.

Кредитъ-тъ отъ день на день приема по голѣмо значени- в въ Европѣ-тѣ, и форми-ти, въ кои-то са проשבавъ тей отъ день на день ставѣтъ по разнообразни. Духъ-тъ на спекуляци-ти сили са да убѣѣче и сами-ти банкее. Компани на акци (паеве) никнѣтъ на всѣдѣ, и залѣгѣтъ да разширѣтъ свои-ти средства; капиталы-ты, кои-то са събирѣтъ съ паеве (акци) оказвѣтъ са не достаточны за тѣхни-ти дѣйстви; и тѣ приканѣтъ на помощь кредитъ-тъ, не само свои-тъ, нъ и на другы кредитни сдѣрѣжества или банкее. И никогы още сѣществование-то на промышленни компани не е зависѣло до толкъ отъ кредитни-ти устройства и отъ различни-ти форми на кредитъ-тъ. Гдѣ-то кредитни-ти устройства не сѣ още доста развити, и кредитъ-тъ не е въдробенъ, тамъ не сѣ възможни и частни промышленни прѣдприятии въ широки размѣри, а безъ частни прѣдприятии желѣзни-ти пѣтища не сѣ доносили никаквѣ ползѣ. — Австрия-та бѣ една отъ прѣвн-ти дръжави, кои-то поченѣхъ да правѣтъ желѣзни пѣтища, нъ за да ги распространи и поддрѣжи, бѣ принудена да ги ұстѣпи на частни чужестранни компани. Бельги-та, кои-то отъ давна е ұстроила желѣзни пѣтища съ заемъ, само въ послѣдн-ти времена поченѣла е да зема доходъ на употребенный-тъ отъ правителство-то ка-

¹⁾ Това названіе е дадено за да изражава щѣль-тъ и способ-ти на компаниѣ-тѣ, кои-то скоро и часто прѣхвърлаѣ участие-то и кредитъ-тъ си отъ едно прѣдприятіе на друго.

питалъ, и той-зи доходъ не надминѣва $2\frac{1}{2}$ на $\%$.

При такъ съязъ между банкоче-ти и промышленни-ти прѣдприятни, любопытно ё да хвърлимъ единъ погѣдъ на съвременно-то състояние на кредитни-ти касни въ Европѣ и Америкѣ, споредъ официални-ти сънародствани вѣсти за нихъ,¹⁾ и да посочимъ тѣхни-ти средства, съ кои-то тѣ дѣйствѣють, а за услуги-ти, кои-то могатъ да принесѣтъ тѣмъ касни на тръговниѣ-тѣ, послѣдний-тъ финансовый кризисъ прѣдставя здравн доказателства.

Да почнемъ нашиятъ обзоръ отъ Нѣмско. Тамъ банкоче-ты най малко сѣ известны, а сѣ много интересны споредъ съвременно-то тѣхно развитиѣ.

Устройство-то на банкоче въ Нѣмско е плодъ на послѣдни-ти времена, и выражава съвременни-ти потребности на промышленность-тѣ. По много-то отъ тѣхъ изникнали сѣ отъ десетинѣ, пѣтънайсетъ години насамъ, и оныѣ кои сѣ были отъ напрѣжъ приели сѣ нови уставн споредъ обстоятелства-та. Число-то тѣхно и на нови-ти тѣхни контери и до днесъ расте, и всѣкъ годинѣ, можемъ да кажемъ, всѣкъ мѣсяцъ слышамъ да сѣ устройбѣтъ нови кредитни сдѣръжества.

За нѣмски-ти банкоче нѣмамы подъ рѣжѣ-тѣ си по нови вѣсти отъ 1854 год. Въ тѣмъ годинѣ въ Нѣмско е имало побече отъ 20 главни банкоче. Отъ кои-то шестъ сѣ работни съ капиталн-ти си безъ да имѣтъ право да пѣщѣтъ билети; а другы-ты 14 банка, кои-то сѣ имали по

1) Jahrbuch v. O. Huebner 1856. Die deutschen Zettelbanken v. H. S. Hertz 1856. Annuaire de l'économie politique et de la statistique 1856. L'Autriche, ses finances etc. Revue de deux Mondes 15 juillet 1856. Die Banken v. O. Huebner, Coquelin, Courselle Seneiul, A. Darimon, de la Réforme des Banques. Paris 1856.

много отъ 80 контори въ различни градове, пускани съ свои билети.

Всички-ты тые банкоче устроены съ отъ части компани на плаве, нѣкои съ участие на правительственни или градскы капиталы.

Главна-та цѣль на тые банкоче е да олеснитъ трго-вниж-тж, сиречь да правитъ учетъ (да сконтироватъ записи) да отвариатъ текущи сметкы или трансферти¹⁾ да приематъ вноси на лихвъ и да даватъ пари подъ залогъ на правительственни и нѣкои частни трговскы записи. Освѣнь шо учитатъ записи (сконтироватъ) и дръжатъ трансферт-ни сметкы, нѣмскы-ты банкоче даватъ пари съ лихвъ подъ залогъ на акции и облигации на различни трговскы компани, и найпаче подъ акции на желѣзниц-ти пѣтица и подъ облигации на правительственный-тъ дългъ, подъ залогъ на благородни метали²⁾ и на стоки, и това е една отъ главни-ти операции (дѣйствиы) на нѣмскы-ти банкоче въ сегашно-то время.

Ето кон депозитны³⁾ банкоче работятъ съ капиталы безъ да иматъ право да пущатъ билети. На 1854 год. бѣ-хъ шесть слѣдующи-ты.

¹⁾ Трансфертни вноси и текущи сметкы — кога нѣкой внася въ банкъ-тъ пари за да ги плати нѣкому, или да ги прѣведе въ другый градъ — или дава ордны да плати банкъ-тъ за неговъ сметкж. (хавале)

²⁾ Благородны металлы съ злато-то, сребро то и платина-та (бѣло злато) защото отъ тѣхъ става монета-та.

³⁾ Депозитны банкоче съ оныя, кон-то приематъ депозито пари и плашатъ на тѣхъ лихвъ, колко-то е отредено въ уставъ-тъ имъ.

	ОСНОВНЫЙ-ТЪ КАПИТАЛЪ	ВНОСИ ИЛИ ДЕПОЗИТИ	ТРАНФЕРТНЫ ВНОСИ ИЛИ ТЕКУЩИ СМѢТКИ (Conto corrente)
1) Бременска учетна (сконтирна) касса (основ. на 1850 г.)	850,000 пр. т. ¹⁾	461,417 т.	—
2) Берлинско учет- но сздръжество. (основ. 1840)	974,120	715,117	951,579 п. т.
3) Ш. Шафгаузенский- тх банкъ въ Вельнь (основ. 1848)	5,187,000	725,200	3,824,919
4) Меклембурский-тх экономический и уздравит. банкъ	100,000	110,172	20,856
5) Дармштатский- тх банкъ (основ. 1850)	5,714,286	—	361,188
6) Южно-Левстрико- то учетно сздръж. (13 декем. 1853)	3,321,000	677,351	527,135
сумма	15,846,406 пр. т.	2,689,257 тал.	5,685,655 т.

Банковсѣ-ты, кои-то имать право да пѣрѣтѣ билетн,
поглабны-ты съ слѣдующи-ты:

¹⁾ Прудеский таллеръ е равенъ на $5 \frac{3}{4}$ франка. Около
20 — 21 грошъ.

	ОСНОВНЫЙ-ТЪ	ВНОСИ	ТРАНСФЕРТНЫЙ
	КАПИТАЛЪ	ИЛИ ДЕПОЗИТИ	ТЕКУЩИ СМѢТ. (Conto-corrente).
	рубс. тал.	таалр.	таалр.
1) Прѣтскій-тѣ банкъ (основ. 1846 год.)	11,736,000	24,322,954	12,885,228
2) Берлинск-та касса (основ. 1850 год.)	4,000,000	— —	4,043,721
3) Благород. частный банкъ въ Штетинѣ (основ. 1849 год.)	1,534,500	3,776,945	972,315
4) Бреславскій-тѣ град- скій банкъ (1848 год.)	4,000,000	17,157	50,576
5) Ростовскій-тѣ банкъ (осн. 1850 год.)	1,000,000	584,009	3,926
6) Дессаускій-тѣ банкъ (основ. 1847 год.)	2,500,000	702,470	— —
7) Лейпцигскій-тѣ банкъ (осн. 1839 год.)	1,500,000	46,270	— —
8) Бауценскы-тѣ зем. и учет. банкъ (1850 год.)	550,000	958,189	— —
9) Веймарскій банкъ	2,244,820	80,470	— —
10) Любекскій учетный и заем. банкъ (1817 г.)	92,800	53,200	— —
11) Баварск. Гипотекар- ный и учетный банкъ (1834 год.)	41,428,571	1,965,766	241,343
12) Франкфуртскій-тѣ банкъ (1832 год.)	2,285,714	— —	1,211,777
13) Брауншвенгскій-тѣ банкъ (1833 год.)	1,499,300	— —	— —
Сумма	38,371,705	32,506,500	16,409,856

Мы изложимъ тѣмъ известны-та за 15 по глубини банкоче нѣмскы, и не споменжхмы за Австрийскый-тх Национальный банкъ, за кой-то ще поговоримъ по добу; не споменжхмы още и за стари-ти нѣмскы кредитни сдържества, кои-то даватъ назаемъ подъ залогъ на недвижими имотъ, ако и да свършватъ тѣ доста голѣми капиталы въ Пруссия и Саксония, нз мы излагамы тѣмъ само за оныѣ банкоче, кои-то спомагаѣтъ на промышленни-ти прѣдприятни и на тръговия-тх, за това смы намѣрены да са поземаемъ на приведени-ти цифри и да бникнемъ въ тѣхно-то значение.

Первы-ты шесть банка, кои-то нѣматъ право да пущатъ билети, и работятъ само съ свои-ти собственни капиталы, кои-то са простиратъ до 15,846,406 прусскы Талари, освѣнь това тѣ свършватъ и частни капиталы, кои-то са внесены съ анхва, и са простиратъ до 2,689,257 тал. и още и другы дребни сумми, кои-то имъ принадлежатъ като: запаены капиталы, придобиткы и пр. И колко-то за трансфертни-ти вноси, кои-то са простиратъ до 5,685,655 тал. то тыи сумми, като иматъ частно назначение, комѣ да сѣ платятъ, или на кждѣ да са внесатъ, малко служатъ за другы банкочскы операции.

И така виждамы, че средства-та на тыѣ депозитни банкоче сѣ ограничени. Тѣ могатъ да са увеличатъ само отъ вноси или депозити. За това и баланс-тх имъ за 1854 г. не надминувалъ отъ 26 мил. талери на горѣ.

Съсѣмъ друго явление виждамы въ оныѣ банкоче, кои-то иматъ право да пущатъ билети, съ известни ограниченни отъ Правительство-то си.

Собственны-ты капиталы на тыѣ банкоче са простиратъ до 5,837,000 пр. тал. тая сумма часть е събрана отъ осно-

БЪТЕЛИ-ТИ ТЪХНИ, А ЧАСТЪ ОТЪ ПРАВИТЕЛСТВО-ТО ИЛИ ОТЪ ГРАДСКИ-ТИ КАПИТАЛИ СЪ ПРАВО НА АКЦИОНЕРИ-ТИ.

СЪММИ-ТИ, КОИ-ТО ВЪХЪ ВЪНЕСЕНИ ВЪ ТЫЕ БАНКОВЕ НА ЛИХВЪ ПРОСТИРЪТЪСА ДО 52¹/₂ МИЛ. ТАЛ. А ПО ТРАНСФЕРТНИ-ТИ СМЪТЪКИ ДО 15¹/₂ МИЛ. Т. И ВСИЧКА-ТА СЪММА КОИ-ТО СЪ Е НАХОЖДАЛА ВЪ ТЪХНО РАСПОРАЖЕНИЕ ПРОСТИРАСА ДО 36 МИЛ. ТАЛ. И БАЛАНСЪТЪ ЗА ОНЪИЪ ГОДИИЪ НАДМИНЪВА 144 МИЛ. ТАЛ. ОТЪ ЧОБА ИСНО СЪ ВИДИ ЧЕ ГЛАВНИ-ТИ СРЕДСТВА НА БАНКОВЕ-ТИ, ОСВЪНЪ СМЪТЪТЪИ-ТИ СЪММИ, СЪ СЪ ЗАКЛЮЧАВАЛИ ОЩЕ ВЪ КРЕДИТНИ-ТИ БИЛЕТИ, КОИ-ТО СЪ ПЪСКАЛИ. СЪММА-ТА НА ТЫЕ БИЛЕТИ, КОИ-ТО СЪ БЫЛИ ВЪ ОБРЪЩЕНИЕ, ПРОСТИРАСА ДО 40 МИЛ. ТАЛ. НА РЕДЪ СЪ НЪМСКИ-ТИ БАНКОВЕ ДЪЖНЫ СМЪ ДА СПОМЕНЕМЪ И ЗА КРЕДИТНО-ТО УСТРОЙСТВО ВЪ АВСТРИЙСКЪ-ТЪ ИМПЕРИИЪ, КОЕ-ТО СЪЩЕСТВЪВА ОТЪ 1817 ГОД. ПОДЪ НАЗВАНИЕ АВСТРИЙСКЪ И НАЦИОНАЛНЫ И БАНКЪ. КАПИТАЛЪ-ТЪ МУ ВЪ 1854 ГОД. ПРОСТИРАШЕСЪ ДО 65 МИЛ. ФЛОРИНА. ¹⁾ ТОЙ-ЗИ БАНКЪ СЪ ПОДДРЪЖА ОТЪ ПРАВИТЕЛСТВО-ТО, АКО И ДА Е УСТРОЕНЪ НА АКЦИИ (ПАЕВЕ) ОТЪ ЧАСТНИ ЛИЦА. ТОЙ ИМА ПРАВО ДА ПЪСКА БИЛЕТИ ВЪ ЦЪЛЪИ ИМПЕРИИЪ. ЧЕСТЬ-ТА МУ Е СЪРЪЗАНА СЪ ФИНАНСОВИ-ТИ КРИЗИСИ НА ПРАВИТЕЛСТВО-ТО.

ТОЙ-ЗИ БАНКЪ ДО СЕГА Е СПОСОБСТВОВАЛЪ ЗА ДА ИЗВЪЛЪЧЕ ОТЪ ОБРЪЩЕНИЕ ХАРТИИ-ТИ НА ПРАВИТЕЛСТВО-ТО, ВЪЗЪВЪСИ ИМЪ КЪРСЪ-ТЪ И СЪ ЧОБА ВЪЗЪВЪСИ И РАЗМЪННИИ-ТЪ КЪРСЪ НА АВСТРИЙСКЪ-ТЪ МОНЕТЪ, ИЗ ТОЙ-ЗИ БАНКЪ КАТО ВЪ ЗАДЪЖЕНЪ ДА ПОМАГА НА ФИНАНСОВО-ТО УПРАВЛЕНИЕ, НЕ МОЖЕ ДА ПРИНЕСЕ ГОЛЪБИЪ ПОДЪЗА НА ЧАСТИЪ-ТЪ ПРОМЫШЛЕННОСТЪ И ТЪРГОВИИЪ.

При всички-ти измъненни, и финансови реформи, кои-то

¹⁾ Единъ австрийскы флоринъ има три целанцига и е равенъ на 2,60 франкы, до 15 гроши.

БЕДЕ МИНИСТЪРЪ-ТЪ НА ФИНАНСИ-ТИ БАРОНЪ БРЪКЪ, ПОЛОЖЕНИЕ-ТО НА БАНКЪ-ТЪ ОТАГЧЕНО Е И ДО ДНЕСЪ СЪ ЕДНЪ МАСЪ ОТЪ БИЛЕТИ, КОИ-ТО СЪ СВЪРЪЩАТЪ БЕЗЪ РАЗМѢНЪ. Главна-та причина на това положение заключаваса въ погрѣшки-ти на правителство-то, кое-то е дѣйствовало въ финансови-ти дѣла противъ естествени-ти закони на кредитъ-тъ. И тази погрѣшка често са е повтаряла въ Австрия-тъ; кога правителство-то има нѣжда за пари за да погрѣшне разноска-ти, то пѣща хартии съ свъзателный кѣрсъ; а послѣдствие-то на такви мѣри е известно: монета-та са изнася отъ царство-то, или са крие, а хартии-ти като са умножаватъ, кѣрсъ-тъ имъ пада. Цѣна-та на всички-ти произведения са качюва; за възнъ малко са трѣсатъ стока-ти, защото цѣна-та имъ е висока; отъ истъ причинъ чужестранни-ти стока са умножаватъ, и монета-та още повече са изнася, и така тази финансова мѣра, кои-то донесе брѣменно улеснение на хазна-тъ, разорва цѣло царство. Колко голѣма да е была нѣжда-та на Австрия-тъ, не са и прости ты мѣри, защото тѣ не даватъ снова улеснение, кое-то отъ тѣхъ чакатъ. За това всички-ти устроени правителства отдавна са напѣстали тѣхъ мѣрѣ, какво-то и свъзателный-тъ кѣрсъ на нѣжъ-тъ монета-тъ, — финансова мѣра въ всичко сходна съ хартии-ти. Кога има нѣжда нѣкой часѣвъкъ, така и цѣло правителство нѣма другъ цѣръ за това, осѣнь да земе назаемъ, ако и да е възможно отъ много-то дългове да са разори едно правителство, като и всѣкий должникъ, нъ това не брѣка на монетна-тъ системѣ, и не навлача всещю разорение и развада, какво-то хартии-ти.

Всѣкий заемъ, кой-то не са употрѣблява производительно, истрѣблява капиталъ-тъ, кой-то съ са истрѣблява произ-

ВОДИТЕЛНО; и всички-тъ му вредѣ в това, той не са простира понадалеч. А обязательни-ти хартии, кои-то не могатъ да са размѣнѣтъ на монетѣ, постоянно вредѣтъ, безъ да донесатъ никакъ полза, защото цѣна-та на всѣко едно нѣщо става много по высока и разноски-ти, за кои-то сѣ пуснати хартии-ти, не могатъ да са покрѣвѣтъ съ тѣхъ.

Тая истина е обаче толкось пѣти свѣдѣнена отъ наукѣтъ и подтвердена съ факти, гдѣ-то не считаemy нѣжно да са простирамы на дълго. Всички-ти затруднения на австрийски-ти финанси, и стѣснено-то положение на банкз-тъ пророческъ дѣтъ отъ нарушенне-то на той-зи экономическый законъ. Волко пожрътвование, колко разноски е понесло австрийско-то правителство за да са освободи отъ хартии-ти си, и до днесъ не може да достигне желание-то си.

За да са ускори размѣна-та на хартии-ти на правителство-то, банкз-тъ е велъ разрѣшенне да пусти нови билети, а правителство-то ще му заплаща по 110 мил. фл., въ годинѣ-тъ. До край-тъ на 1854 год. банкз-тъ въ размѣнилъ хартии на 145,980,525 фл. а правителство-то му въ заплатило до 50,800,055 фл.

Въ новый-тъ заемъ на правителство-то на 1854 г. банкз-тъ прие участие и даде до 155 мил. фл. — а за обеспечение получи въ залогъ частъ отъ държавни-ти имоти вързъ всички-тъ суммъ, що даде назаемъ.

Банкз-тъ управлѣва тѣе акарети, инъ не може да ги продаде безъ разрѣшенне на правителство-то. Доходы-ты отъ тѣхъ служѣтъ за погашенне на майкѣ-тъ, а не за заплащанне на анхѣ-тъ. Правителство-то въ длъжно на банкз-тъ за размѣнъ на хартии-ти му още на 1856 г. до 84 мил. фл.

И така до сега, токо речи, всички-ти австрийски хар-

тин съ промѣнени съ билети на банкз-тз, нз зло-то е, гдѣ-то и тые ходѣтз съ обязательный курсъ. Освѣнь капитаalz-тз си Национальный-тз Австрійскій Банкз ималъ е въ 1854 г. пуснѣти въ обръщенне билети на 560 мил. фл. На 1856 год. въ Май мѣсцацъ сумма-та имз достигнѣ до 380 мил. фл. а металлическа-та монета въ кассѣ-тѣ на банкз-тз не надминѣше 55 мил. фл. Съ такъехъ запасъ исно е че не може да почене да размѣнѣва билети-ти си безъ страхъ. Нз продажба-та на акарети-ти, кои-то сѣ дадени на банкз-тз, и другы мѣри могатз постепенно да управѣтз состоѣние-то на банкз-тз, нз още това сѣ чѣка; обаче высокы-ти способности на сегашный-тз министръ на финанси-ти Барона Брѣка, кой-то основательно познава и работѣ-тѣ си и дѣзбоко постига наука-тѣ, давѣтз надѣждѣ, че ще сѣ испазни това нѣщо; На негова-тѣ дръжавнѣ дѣятельность и на благоразумни-ти негови распоряженни е задлъжена Австрия-та за финансово-то си възрождение, и не остава сумѣние, че ты скоро ще сѣ учрѣпи на пѣть-тз, кой-то сѣ и показали экономическы-ти мѣри въ послѣдне-то врѣмя.

Отъ това видимз, че положение-то, въ ксѣ-то сѣ нахсжда банкз-тз Австрійскій, не мѣ дава себѣдѣ да олеснѣва доста тръговнѣ-тѣ. Нѣистинѣ въ послѣдни-ти времена банкз-тз е отворилъ до 15 контори, и има намѣренне да отвори и още; и на 1855 год. Вога вничка-та Европа теглаше отъ всеобщий кризисъ, Австрійскій Банкз можн да поддрѣжи за ползѣ на тръговнѣ-тѣ духѣ-тѣ и учетз-тз безъ да го възскачи по горѣ отъ 4 %, нз негово-то дѣйствиє за тръговнѣ-тѣ е твърдѣ ограничено, зашо-то главни-ти негови средства сѣ свърнѣти за ползѣ на Правительство-то и за помощь на финансови-ти негови средства.

Трговина-та бѣ останѣла безъ помощь въ Имперіѣ-тѣ; за да се устрани това прѣпятствие на 15 Декември на 1853 год. правителство-то разрѣши да се устрои учетна каса. Той-зи банкъ е учетно-то сѣдрѣжество, за кое-то споменѣхмы по гортѣ, помеждѣ нѣмскы-ти банкѣе, кои-то работѣтъ съ чисти капиталы, и нѣмѣтъ право да пѣщѣтъ билети.

Като посрѣщѣтъ тѣмъ прѣвъ потребность, правителство-то не остави безъ внимание и другы съвременни потребности. За да оживи и ускори промышлени прѣдприятія безъ да затруди банкъ-тъ съ нови операции, правителство-то е разрѣшило да се устрои, по примѣръ на французско-то сѣдрѣжество **Credit Mobilier**, и въ вѣнѣ такво сѣдрѣжество на акци съ привилегія отъ правителство-то за 90 год. На това сѣдрѣжество е дадено право да врьши всичкы-ти банкерскы дѣла, да приема участие въ промышлени-ти прѣдприятія, да пѣща облигации, да дава съ лихвъ подъ залогъ на правителственни и трговскы записи, и да приема депозити, дѣйствието му се ограничѣва само въ тѣрѣ въ Имперіѣ-тѣ; отъ основный-тъ капиталъ въ 100 мил. фл. пѣснѣти съ акци само на 50 мил. фл., а внесени съ до сега само 15 мил. фл.

Освѣнь това на 1 Іуны на 1856 год. устрои се единъ земскый или ипотекарный банкъ. Той е само едно отдѣление отъ Национальный-тъ Банкъ Австрійскый, кой-то отдѣли отъ капиталъ-тъ си 40 мил. фл. за да дава въ заемъ подъ залогъ на земѣ-тѣ, за ѹлеснение на землевладѣащи-ти. Той-зи капиталъ се събра съ нови акци 50,000, кои-то пѣсти банкъ-тъ. На заемный-тъ банкъ е дадено право да пѣща билети съ лихвъ, кога има нѣждѣ. Из сѣмма-та имъ не може да

надминѹва основный-тѹ капиталъ неговъ побече отъ пать пѹти.

Всичкы-ти тыя распоряженны по кредитнѹ-тѹ часть показывѹтъ колко и много извѣршила Австрия въ послѣднѹ-то вѣрѹма за ползѹ на земледѣлческо-то и промысленно-то развитиѹ въ дѣржавѹ-тѹ си, и показывѹтъ оѹе съ какѹбо дълбоко познаниѹ на экономическы-ти закони дѣйствиѹва сегашно-то финансово управленнѹ нѣино.

Изъ съ тыя мѣри не съ свѣршѹва редѹ-тѹ на всичкы-ти экономическы реформи въ Австриѹ, много прѣдприятны, кон-то въ рѹцѣ-ти на правителство-то не донасяхѹ ни една ползѹ, като желѣзны пѹтища, заводы, и рѹдници продадохѹ съ на частны компании и отъ продажѹ-тѹ имъ приблѣкохѹ съ много чужестранны капиталы, кон-то сживихѹ производѹтельность-тѹ въ цѣлѹ Империѹ.

ПОСЛѢДНИ-ТИ СТРАНИЦИ

ОТЪ

БЛЪГОВЪРЕНІЯ-ТА ИСТОРИЯ.

I.

Въ прѣдидущъ-тъ нашъ книжицъ прѣдложихмы на наши-ти читатели единъ эпизодъ отъ исторіи-тъ на блъгарскъ-тъ цркъвъ, изъ црковна-та исторіи на единъ народъ вѣчно свързана съ политическо-то състояние негово, за това мыслимъ не ще бѣде излишне да прѣдставимъ вкратцѣ политическо-то положеніе на Блъгаріи въ онова врѣмѣ, кое-то извлечамы отъ трудъ-тъ на истый-тъ писатель, кой-то ны удостои съ своето приято изложение за блъгарскъ-тъ униъ.¹⁾

Два пѣти см е мѣла Блъгаріи самостоятелна дрѣжба, и два пѣти Ромео—Гръцкый-тъ элементъ в прѣсилбавъ и покоряваа подъ своѣ-тъ власть своеобразно-то развитіе на той-зи народъ. Намѣрени смъ да прѣдставимъ тѣка по главни-ти факти на блъгарскъ-тъ исторіи, кои-то малко по малко см въ покорили подъ византийско-то Гръцко влѣніе, кое-то подъ дрѣги единъ видъ и до днесъ дрѣжи тѣмъ странъ въ притѣсненіе.

¹⁾ Юговостокъ Европы въ XII ст., с. П-ва. С. Пб. 1857 г.

ВЪ составѣ на Българинѣ , въ най широкъ смьслъ , вхождали сѣ Славянскы-ти племена, кон-то сѣ населявали пространство-то по Дѣнавскый-тъ вѣрѣкъ до рѣкъ Дринѣ ; сиречь племена, поселени въ Молдавиѣ , Влашко и Венгриѣ ; и отъ самъ Дѣнавъ-тъ, отъ устье-то мѣ до рѣкъ Моравѣ , и оцѣ оныя кон-то бѣхѣ разселени въ Фракиѣ , Македониѣ , Фессалиѣ и часть отъ Пеллониѣ . Историѣ-та на тыя племена, кон-то оцѣ въ V ст. бѣхѣ известни на византийскы-ти писатели, составъ, така да речемъ само заглавие-то на Историѣ-тъ на Придѣнавскы-ти Българи . И като сѣ нахождахѣ то въ припадѣство , то во враждѣ съ византийци-ти , тѣ напоследокъ сѣ отасжихѣ съвѣтъ отъ Империи-тъ , и подъ знамя-то на Хвратовичи , кое-то бѣ затъкнуто на брѣгове-ти Балканскы основали силнѣ независимѣ свои дръжавѣ .¹⁾

¹⁾ За тыѣ Славани и тѣхни-ти жилища вижъ у византийскы-ти писатели и Monumenta Germaniae на Перца . Оцѣ Vita S. Demetrii у Тафели . De thess. ejusque agro . За Географическо-то положеніе на тѣхни-ти жилища . А за историческы-ти доводи вижъ : изслѣдованіе Филарета епископа Харьковскаго св. великомъченикъ Димитрій а такоже у Шафарика Slav. Staroz. Т. II. §. 30 . Като прѣдставлѣмы тѣка исчисленіе-то на оныя племена и на тѣхни-ти жилища считѣмы не излишне да забѣлѣжимъ , че много отъ тѣхъ не сѣ упавени отъ лѣтописци-ти за потомство-то . Най много смѣ одъужены на Гръцкы-ти писатели, кон-то сѣ представени въ слѣдующий-тъ порядокъ : Бодричи и Браничевци ; прѣбы-ты при сѣнтіе-то на рѣкъ Тимокъ съ Дѣнавъ-тъ и въ горни-тъ Венгриѣ на рѣкъ Бовровъ ; вторы-ты — гдѣ-то е сега Панчево и на около по два-ти вѣрѣга Дѣнавскы . Вѣчане и

Да кажемъ нѣколко думи за прѣбо-то поименне на Българи-ти край Дубава. Една ордина отъ смѣли наѣзници, които отъ непамѣтни вѣремена живѣли между Болгъ и Донъ въ земѣж-тѣ, коя-то имала названне Велика Болггарина или Ски-тния, побудена отъ славолюбие и корыстолюбие въ прѣвъ пѣть, колко-то е извѣстно, прѣминувѣтъ Дубавъ-тъ въ 487 год. Тыя дѣби дръжини вѣхъ отпѣдени нѣз Империяж-тѣ отъ Феодосия; вторый пѣть нападѣтъ въ 495 год. въ области-ти Византийскы и спускѣтъ сѣ отъ планини-ти въ Фракияж, и тѣ прѣдавѣтъ на грабежъ и опустѣние. Третье-то тѣхно нападане записано е отъ лѣтописци-ти на 499 год. и не имъ сѣ удаде какъ-то и прѣби-ти. Подиръ много вѣрема не сѣ чю-

Тимочане - едни-ты чю Вучай-планинѣж, на юговзтокъ отъ Браничево, дръгы-ти по течение-то на рѣкѣж Тимокъ, коя раздѣла сега Сръбияж отъ Болгарияж. Тыя области споредъ догѣткѣж-тѣ на Шафарика называли сѣ сѣ Нижны или Болгарска Морѣва, а жители-ти и сѣ носилъ названне Моровани — **Marehani**, а Нижны сѣ е называла за да сѣ отличава отъ горниѣж-тѣ или Велико-Моравско-то царство. Въ Македонияж нахуждамы слѣдующи-ти седемь Славянскы племена 1) Собственно Славяне *Славора* и 2) Бергитиѣж, *Bergitia*, на кон-то топографическо-то полжение не е извѣстно 3) Смолены - сѣласть на границѣж-тѣ между Фракияж и Македонияж по рѣкѣж Местѣж. 4) Сѣвѣлаты или Сѣвѣдаты - около Сѣвѣль. 5) Драговичи прилѣгѣтъ до Сѣвѣдаты-ти 6) Ваюниты и 7) Рѣхѣны жилице-то на прѣби-ти не е извѣстно положително, а за втори-ти споменува сѣ въ житие-то на св. Димитрия, че живѣли при море-то и были прочюты сѣ морскы грабежи. Види сѣ прибрѣжие-то при падане-то на Стрѣмѣж рѣкѣж да е было заселено отъ това племе. Въ Фракияж извѣстни сѣ были двѣ славянскы области: Загорие, коя-то сѣ е простирало по вѣд-

БАХЪ НИТИ ВЪ Византиѣхъ НИТИ ВЪ ПОДВЛАСТНИ-ТИ НЕЙНИ ОБ-
 ЛИСТИ, КОИ-ТО СЪ ПРОСТИРАХЪ КЪМЪ ДУНАБА. НЪ СКОЛО СРЪДЪ-
 ТЪ НА VII ст. (654 — 641) СЪ ИЗНОВА СЪ ИЪВЪЖЪТЪ НА ИСТО-
 РИЧЕСКЪ-ТЪ СЦЕНЪ ПОДЪ НАЧАСТВО НА КЪБРАТА СЪВРЕМЕННИКА
 СЪ Императора Ираклиа, СЪ КОГО-ТО БЪЖЕ ВЪ ПРИНТЕЛСКИ ОТ-
 ИОШЕННИ. ИСПАРЪХЪ, ЕДИНЪ ОТЪ ПЪТЬ-ТЪХЪ СЪНОВЕ КЪБРАТОВИ
 СЧИТАСА ОСНОВАТЕЛЬ НА ВЪЗГАРСКЪ-ТЪ ДРЪЖЪБЪ НА ДОЛНИЙ-ТЪ
 ДУНАВЪ ВЪ БУДЖАКЪ-ТЪ СТАРО ВЪЗГАРСКИЙ-ТЪ ОНГЪЗЪ (ЖЪГЪЗЪ) ПО-
 МЕЖДЪ ДУНАВЪ-ТЪ, ПРЪТЪ-ТЪ И ЧЕРНО-ТО МОРЕ И ПО ВРЪГОВЕ-ТИ
 НЕГОВИ ДО ВАРНЪ; А ОТЪ ЧЪСТЪЕ-ТО ДУНАВСКО НА ГЕРЪ ПО ТЕЧЕ-
 НИЕ-ТО МЪ ДО ЗЕМЪ-ТЪ ЯВАРСКЪ. ТАМЪ, ГДЪ-ТО, МАЛКО ПО
 ДОЛУ ОТЪ СМЕДЕРЕВО БЪВЪА ВОДИ-ТИ СИ ВЪ ДУНАВЪ-ТЪ СРЪБСКА-
 ТА МОРАБА, ЖИВЪЛИ ВЪ СНОБА ВРЪМЪ СЕДЕМЪ СЛАВАНСКИ ПЛАМЕ-
 НА¹⁾ КОИ-ТО ОТАВНА ВЪХЪ СЪ ЗАСЕЛЕНИ ВЪ ТОВА ПРОСТРАНСТВО,

БАНСКЪ-ТЪ ПОДЪ ОТЪ СЕГАШНИЙ-ТЪ ЧАЛИ-КАВАКЪ ДО ЧЕРНО-ТО
 МОРЕ, И ДРАГОВИЦЪ ПО РЪКЪ-ТЪ ДРЪГОВИЦЪ (КОИ-ТО СЪ СЪБИ-
 РА СЪ Р. ВАРОВО И ПАДА ВЪ МАРИЦЪ БЪВЪ ПРИ ТАТАРЪ-БА-
 ЗАРДЖИКЪ), ОТЪ НЕИЖ И ФНАИПОПОЛСКИ-ТЫ МИТРОПОЛИТЫ НО-
 СЪЖЪТЪ И ДО ДНЕСЪ ЧИТЪХЪ *Ἐξάρχος Ὁράνης Δραγοβιτίας*. А КОЛКО-ТО
 ЗА СЛАВНИ-ТИ, КОИ-ТО СЪ ЖИВЪЛИ КАТО ОТАВНИ ОБЩИНИ ВЪ
 МАБАНИЖЪ, СПИРЪ, ТЕСАЛИЖЪ И ПЕЛОПОНЕСЪ, ТО ИСТОРИИ-ТА Е
 ЗАПИСАЛА ТЕРЪДЪ МАЛКО ИЗВЪСТИИ ЗА ТЪХЪ, И САМО СПОМЕНЪВА
 ИМЕНА-ТА НА БЕАНГОСТИЧИ ПРИ ЗАЛИВЪ БОЛО, НА ЗАГОРЪЕ-ТО
 ОТЪ ЮГОЗАПАДЪ-ТЪ СТРАНЪ НА ПИНДЪ, НА МИЛЬЧАНИ И НА ВЪЕР-
 ЦИ ВЪ ПЕЛОПОНЕСЪ; ОБАЧЕ КОЛКО ДА СЪ СЪБДНИ ИСТОРИКО-ТОПО-
 ГРАФИЧЕСКИ-ТИ ИЗВЪСТИИ НА ТЪЕ НАРОДИ, ВСИЧКО-ТО ПРО-
 СТРАНСТВО НА ТЪИ ЗЕМИ, ЦЮ СПОМЕНЪХЪМЪ СЪ ИСПЪСТРЕНИ СЪ СЛА-
 ВАНСКИ НАЗВАНИИ НА ГРАДИЩА-ТА, НА ПЛАНИНИ-ТИ, НА РЪКЪ-
 ТИ, НА ЕЗЕРА-ТА И ДОКАЗЪЖЪТЪ КОИ СЪ БЪЛИ ЖИТЕЛИ-ТЫ НА О-
 НЪИ МЪСТА ВЪ СМЪТЪ-ТЪ НА СРЪДНИ-ТИ ВЪКОВЕ ЕПОХЪ.

¹⁾ *Σλαβινῶν ἐθνῶν τῆς λεγομένης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν. Theoph. chronogr.*
 T. I. p. 549. ed. Bonnæ.

кое-то е носило название Жизни. Тия славянски племена въ-
хъ покорени отъ Базгари-ти, кога прѣводитель-ти имъ Ис-
парѹхъ, като са прилѣпи до Дѹнавъ-тѹ, ѹстремил са подирѣжъ-
тѹ на Константина Плагната, кой-то са въ едигналъ въ 678
год. за да ги отпѣде надалечъ въ сѣгъ-тѹ. Слѣдсвательно
Добрудѣжа и Дѹнавска-та долина, кои-то имахъ на сѣверѹ Дѹ-
навъ-тѹ а на югъ рѣчѹ на Балканскы-ти планини до Сръбскѹ-
тѹ Моравѹ въхъ граници-ти на Базгарско-то владычество
на Дѹнавъ-тѹ въ прѣвѣ-тѹ эпохъ на дохѹжданѣ-то имъ въ
области-ти на В. Р. Империѹ.

До пошвание-то Врѹмобо въ прѣви-ти години на IX ст.
горѹвзначенни-ти граници на Базгарскѹ-тѹ дръжавѹ не са
измѣнили. Врѹмъ, повелитель на Тисскы-ти Базгари, пренс-
хѹждаше отъ четвъртый-тѹ Вѹвратовъ сынъ, кой-то съ ординѹ-
тѹ си отиде въ Панониѹ, гдѣ-то и са засели съсъ согласи-
то на Обри-ти, по рѣкы-ти Тиссъ и Марошиѹ. И кога Вѹ-
вратовъ-тѹ родъ, въ Испарѹхово-то колѣно са прѣкъсижъ въ
край-тѹ на VIII столѣтѹ на долниѹ-тѹ Дѹнавъ, то прѣд-
водитель-тѹ на Тисскы-ти Базгари — Врѹмъ приема Владѣ-
ство-то на Инзийскы-ти Базгари и тѣхъни-ти завоевани
отъ день на день са разширявѹтъ побече.

Безъ да ивлагамы на древно едно по едно Базгарскы-ти
завоевани въ Фракиѹ и Македонни, ще кажемъ само, че Врѹмъ
въ частни-ти си похѹди противъ Гръци-ти ималъ е слѹчай
часть да привлѣче на странѹ-тѹ си, а часть и да покори сла-
ванскы-ти племена, кои-то населявахъ Македонниѹ и Фракиѹ,
и подиръ половинѹ столѣтѹ, при Бориса, блязыхъ въ составѹ
на Базгарско-то царство.

До Бориса. (845) постоянна-та война съ Гръци-ти не да-

де вѣрѣма да сѣ избръши сосредоточение-то на възгарскѣ-тѣ дръжавѣ. Прѣви-ти години на царѣваніе-то Борисово носи истый-тѣ войнолюбивый характеръ, съ кой-то сѣ отанчѣва правление-то на негови-ти прѣдшественници.¹⁾ Само християнска-та вѣрѣ възпрѣ го въ завоеваниѣ-та мѣ, а отъ какъ сѣ укрѣпи на Днѣвѣ-тѣ и прѣнесе столицѣ-тѣ си въ Великѣ Прѣславѣ, поченѣ дръжавно-то развитіе на Възгаріѣ-тѣ.

Длъгый-тѣ миръ съ Въсточнѣ-тѣ Имперіѣ и приятельскы-ти сношениѣ съ неѣ дадохѣ Борисѣ вѣрѣма да укрѣпи своѣ-тѣ самостоятелность, и най паче кога пріе отъ Византиѣ християнско-то учение, и тѣржественно призна възвѣ Възгаріѣ главенство-то на Цариградскый Патршархъ, ако и да зааѣгаше Римъ—Папа да приведе Възгарі-ти подѣ дѣховнѣ-тѣ си власть. Борисѣ остави Симеонѣ Царство, на кое-то граници-ти сѣ простирахѣ отъ Великѣ или Възгарскѣ Моравѣ по Днѣвѣ-тѣ до устье-то мѣ; отъ тѣвѣ по вѣрѣгѣ-тѣ черноморскый до Бѣргасъ, часть на сѣвернѣ-тѣ Юракыѣ, горнѣ-тѣ Пѣваниѣ и, токо речі, вси-ка-та Македоніѣ до рѣкѣ Ибарѣ, кои-то раздѣлише въ онова вѣрѣма възгарско-то царство отъ сръбско-то. Осѣбнѣ тыѣ земли той владѣше широкы области прѣвѣ Днѣва въ Дѣкыѣ, Седмиграднѣ по Тисѣ и Марошѣ, нѣ като нѣмамы указание мѣчено е да сѣ опрѣдѣлѣтъ граници-ти на тыѣ области.²⁾

¹⁾ За граници-ти на възгарскѣ-тѣ дръжавѣ при Борисѣ и негови-ти завоеваниѣ вижѣ „Вѣкѣ възгарскаго цара Симеона“ отъ Г. Паллѣзова. Г. Пѣ. 1852 стр. 29—35.

²⁾ Заграници-ти на Възгаріѣ въ X. в., вижѣ Шафарика Slav. Staroz. Т. II. §. 30, и Вѣкѣ възгарскаго цара Симеона ст. 29-sequ.

Симеонъ, кой-то вѣ възпитанъ въ Цариградъ и вѣ усвоилъ гръцко-то образование на колко-то то можеше да възбъиси и да свлагореди въ дѣшнѣ-тѣ мѣ блзгарскѣ-тѣ народность, ивава сѣ повелитель на единъ многочисленъ народъ¹⁾ съ по ясно понатие за значениѣ-то на династическо-то дѣ-стейство.

Бато прие титулъ : Царь Блзгарскый, тей възбуди доста голѣмъ страхъ въ Цариградъ; а като үстрои въ Прѣ-славѣ независимо дүхобенство, Симеонъ още побече разви враждѣ-тѣ междү дѣѣ-ти правительста, кои-то сѣ продолжи въ цѣло-то негово царүване.²⁾ Рѣдко едно ивлениѣ прѣдста-вила е Блзгарни въ Славянскый-тѣ мїръ въ нхөдѣ-тѣ на IX и въ начало-то на X в. Вдѣламъ прѣминѣхъ нѣколко години

¹⁾ Блзгарскый-тѣ народъ вѣскогы е былъ по многочи-сленъ отъ Гръци-ти. Всичкы-ты Гръци, кои-то живѣѣхъ въ Азиатскѣ-тѣ и Европекѣ Түрциѣ, на Иоаннически-ти и на другы острови въ Средземно-то и Егейско-то морета не надминѣвѣхъ 1,800,000 дүши. Бато приложимъ и число-то на населениѣ-то на Ново-Гръцко-то Врлѣвство 1,043,153 дүши ще полүчимъ 2,843,153 дүши. Единъ новъ гръцкый вѣстникъ о ѲЛЮС (23 Декември 1853) врои до 10,000,000 Гръци и до 4,000,000 погръчени Блзгари (Ἑλληνοζώνων Βουλγάρων) и сѣ врича подирь 50 години да наврои до 30,000,000 чисти Гръци. Кой-то е любитель на такви чудеса, нека поглѣдне статьиѣ-тѣ въ реченный-тѣ вѣстникъ : Αἱ δύο Ἑλλάδες ἢ ὅρατή καὶ ἡ ἀόρατος.

²⁾ За блзгарско-то народно дүхобенство има нѣкои сѣдѣнии въ единъ статьиѣ : Синодикъ цари Бориса, рип. отъ XIX вѣкъ; надѣемсѣ скоро да прѣдставимъ на наши-ти читатели тѣѣ интереснѣ статьиѣ, ако ни дозволяхъ тѣ светснѣтел-ствѣ-тѣ.

отъ какъ прие България християнскъ-тъ вѣрѣжъ, и ты бече станѣ центръ на славанско-то образование, станѣ центръ и расадникъ на онова образование, кое-то Римско-то Католичество испъди отъ Велико-Моравско-то Княжество. Исно е че цариградскый-тъ дворъ сѣ сплаши¹⁾, като видѣ таково брзо съсвобычно развитие на българскъ-тъ народностъ, на коуж-то главный-тъ двигателъ вѣ Симеонъ. Изпрѣва Византийци-ты сѣ голѣмо прѣнебрежение глѣдахъ на грозный-тъ титѣлъ на българскый-тъ царь и на народно-то дѣхобенство, кое-то вѣ введено на мѣсто на онова дѣхобенство, кое-то преваждаше цариградско-то гръцко Патриаршество. ¹⁾ Това подаде причинѣ на многолѣтнѣж войнѣ помеждѣ Българи-ти и Гръци-ти. Из солено имъ излѣзе на византийци-ти и прѣнебрежение-то тѣх-но и тѣхна-та горделивость. Историю-та е забѣлѣжила: какъ горделивый-тъ наследникъ на Весари-ти-Романъ- сѣ е унизнах и въ крака-та на българскый-тъ царь е испросилъ миръ за Империя-тъ си.

Една постоянна неудача на Гръцко-то оръжие отѣи на нѣков вѣрѣма желание-то на византийци-ти да покорѣтъ България подъ политическъ-тъ и подъ дѣхобнѣ-тъ власть на Цариградъ. Петръ прие подирь Симеона българскый-тъ прѣ-столъ въ 927 год. по край поголѣмый-тъ си братъ Мухалла, и като сѣ сродни сѣ Императорскый домъ, даде причинѣ на

¹⁾ Упавили сѣ сѣ писма-та на Патриарха Николаи Мистика до Симеона, отъ кои-то виждамы, че Симеонъ испъ-дихъ изъ България Гръцко-то дѣхобенство и го замѣстилъ сѣ българско-то. Тыи писма сѣ нахѣждатъ въ Ватиканъ-тъ и сѣ напечатани въ Spicil. Romanum.

Ромео-грѣцкый элементъ да съ усиан въ България¹⁾ вѣрно вѣхъ смѣтнѣти всички-ти срѣства за да съ възпре политическо-то развитие на това царство. Инакъ и не е могло да вѣде; на Византинци-ти не оставаше друго, освѣнь да избержатъ: или да прѣнесатъ своѣ-тъ дѣятелность въ Азия-тъ, и да съ откажѣтъ отъ Европейскы-ти си провинци, и отъ столнина-тъ на Весари-ти, или, было що было, да поскорѣтъ България подъ своѣ власть. Тѣ смѣло съ наехъ за послѣдне-то и четыредесатно-то царѣване на Петра сына Самуилова показва, какъ много останѣхъ българе-ты навадъ отъ Симеоново-то стремление, а отъ другъ странъ колко далечъ е напредовала Византийска-та политика, кои-то приближаваше до цѣль-тъ си.

Грѣци-ти възбудихъ Русскый-тъ Визвъ Святослава Игоревичи да дойде врѣвъ България-ти, а подиръ подъ прѣдлогъ че ще испадатъ Руси-ти отъ България, Иоаннъ Цимисхый за-

¹⁾ Петръ съ вѣ родилъ отъ вторый-тъ бракъ Симеонъ за сестра тѣ на боярина Георгии Сурсѣдала. По голѣмый-тъ мѣ сынъ Михаилъ, кой-то вѣ роденъ отъ прѣвѣй-тъ бракъ, още при животъ-тъ на баща си вѣ постриженъ въ монахы. Сурсѣдалъ кой-то вѣ назначенъ епитропъ врѣвъ малолѣтнѣй-тъ царь и правитель на царство-то мыслѣше, че ако породни сестринца си Петра съ Византинѣ, ще ѹдрави власть-тъ мѣ противъ Михаила, кой-то съ нахождаше въ изгнание, ако бы замыслилъ той да трѣси свое-то право на царство-то. И за това едно посолство, въ кое-то прие той самъ си главно-то участие, отпрати съ въ Царьградъ, за да заключи миръ съ Императора Романа, и да го ѹкрѣпи съ родство. Петръ съ ожени за Мариѣ, вѣнѣкъ на Императоръ-тъ и дѣщерѣ на Весари Христофора.

доби всички-ти укрепени мѣста на възточнѣ-тѣ странѣ на Балканѣ-тѣ, и съ това станѣ ивно наждѣ сѣ е стремнахъ Византийскій-тѣ дворѣ, нѣ вече бѣ късно. Не достигаше само да сѣ даде официалность на това прѣдательскѣ подготоваено присоединение на Българинѣ-тѣ подѣ в. Р. Империнѣ. Таи официалность прояви сѣ скоро, въ низложение-то на Патриарха Дамна и въ присоединение-то на Българскѣ-тѣ цркви подѣ духовнѣ-тѣ власть на Цариградскій-тѣ патриархъ. Нѣ съ това не сѣ свърши. Останѣла вѣ още жнвѣ наследникѣ и съ нѣ Петровѣ Борисѣ, кой-то добѣрчиво прѣдаде и себе си и царство-то си подѣ покровительство-то на Цимисхуѣ, кой-то намѣсто да мѣ окаже почетѣ и гостепринимство, пригласнахъ го да дойде въ палатѣ-тѣ мѣ обавченѣ съ царскы-ти вѣлѣзи, и кога дойде заповѣда мѣ да свали отѣ себеси тыи вѣлѣзи, и свихви торжественно, че сѣ е свършила независимостѣ-та на Блг. царство.

Съ Бориса сѣ прѣвращава Вѣратова-та династия (около 972) на Дѣнавѣ-тѣ. Смърть-та на Иоанна Цимисхуѣ (976) прѣвѣдн отѣ снѣ-тѣ възточни-ти Блгари, нѣ на малко вѣмѣ, и востабане-то на воеводѣ Шишмана и на негови-ты четыре сына не е имало голѣмѣ успѣхѣ. Всички-ти укрепени мѣста по Дѣнавѣ-тѣ по Черно-то море и въ Балкани-ти вѣхѣ залобени отѣ Гръцкы войскы. Вато видѣхѣ че не е възможно да ги отнемѣтѣ, смѣлы-ты сынове Шишманови удалихѣ сѣ въ Македонскы-ти планини въ Албаниѣ, въ Фракиѣ и Фессалиѣ; и единѣ отѣ тѣхѣ, Самѣнахъ поселинахъ сѣ вѣ въ Прѣспа подирѣ прѣминѣ въ Охридѣ. Тѣка обыколенѣ отѣ славянскы племена Сърби и Блгари, Самѣнахъ по лесно можеше да утѣвѣрди независимо царство, нѣ Цариградскій-тѣ дворѣ прѣдѣнѣдаше това, и вѣ сѣ рѣшинахъ да помете и дѣри-ти на Българско-то владѣчество. Императорѣ Василанѣ съ прозвище Българовоецѣ

(Βουλγαροκτόνος) натиенѣ новосздадено-то царство сзех всички-ти сили на империя-тѣ и подирѣ тридесать години (981—1016) го сзсипа сзвѣмз. До край-тѣ на XII в. рѣдко сѣ иблѣ-бали забранници на базгарскѣ-тѣ свободаѣ възлицѣ-та на иѣ-кон воеводы юнаци, като Долна, Плавнина, Петра Боди и др. нѣ да възстанови базгарскѣ-тѣ независимость ѹдаде сѣ само на Иѣвневѣ-тѣ династияѣ.

По вече отз сто и пѣтдесатѣ години сѣ е нахсждала Базгария подз власть на византийци-ти и около 1186 год. Иѣвнь и Петръ, кон-то происхождахѣ отз колѣно-то на велики-ти царие базгарскы, повдигнахѣ прѣпорецз за нейнѣ-тѣ независимость. Това възстание е извѣстно въз История-тѣ подз название Влахо-Базгарско и види сѣ, че Влашко, кое отдавна е было овласть на базгарско-то царство, да е прѣбрало родз-тѣ на ветхы-ти царие¹⁾ и да е прѣхерѣвало прѣвз Дюнава прѣвн-ти дрѣжини, кон-то вѣхѣ длѣжни да освободѣтѣ царство-то отз Гръци-ти. Иѣвнь и Петръ счастливо сѣ верѣтѣ сз Исакка и Алексѣи Ангеловци, нѣ млади-ти сили базгарскы, кон-то не вѣхѣ сѣ още прѣродили прѣвхѣ плазно-то си развѣтие при третий-тѣ нмз братѣ Иоаннѣ.

До 1188 години Иоаннѣ сѣ нахсждаше, като заложникѣ въз Цариградѣ²⁾, а въз 1196 год. прѣв царство-то подирѣ пого-

¹⁾ Иоаннѣ Иѣвнь въз едно отз писма-та си до Папѣ Иннокентия III ѹказѣ на това обстоятелство. Естественно е, че кога Цимисхий прѣвзе Базгарияѣ и развѣнча Бориса, иѣ-кой отз роднини-ти царскы да е завѣнчал въз Влашко (въз Вѣ-манияѣ, какѣ-то показѣтѣ византийци-ты, гдѣ-то сѣ е продажѣвал родз-тѣ мѣ, до гдѣ сѣ ивнѣхѣ Иѣвневци.

²⁾ При Ловчѣ Гръцкы войскаре ѹловнѣхѣ семейство-
Час. I. Вниж. 3.

лѣвми-ти си братиѣ. Едно чудно сближеніе видимъ въ понятии-та и стремление-то Іоанновы съ Симеона. И еднѣи-тъ и другѣи-тъ като сѣ възкачиху на прѣстола-тъ най напредъ сѣ погрыжиху да оградѣтъ и да възвѣсѣтъ династическо-то си достоинство. Нѣ ако припомнимъ политическы-ти обстоятелства, при кон-то Симеонъ и Іоаннъ поченѣху да дѣйствѣвѣтъ, то видимъ, че Іоаннъ вѣ много по малено да сѣ управи стъ еднѣ странѣ съ Гръци и Кръстоносци, а отъ другѣ съ Папѣ-тъ Иннокентіи III, кой-то вѣше дѣшата на религиозно-то и на политическо-то стремление на онаѣ ерѣма. Кратко-то нѣ дѣштелно то царѣване Іоанново прѣдстаѣва едно възкашно просѣяване на мади-ти сили на възрожденнѣ-тъ Базгарнѣ при вторѣ-тъ династиѣ, и едно вѣтрѣшно стремление за да ѣтвѣрди самостоятелность-тъ, кой-то сѣ изрѣжаваше спорѣз понатие-то на онаѣ ерѣма въ дѣховно-религиознѣ-тъ самостоятелность, като залогъ за политическѣ-тъ сила на дѣржавѣ-тъ. Не смѣ намѣрѣны да слѣдимъ за постѣпни-ти военни успѣхы Іоаннови, кон-то сѣ извѣжены дѣста на дѣлѣ въ Исторіѣ-тъ на Венгелі¹⁾; а исѣамы да видимъ какѣо значеніе ѣ ималъ той като политикъ, и нигдѣ това значеніе не сѣ ѣ посочило толѣкъ ясно; колѣко-то въ сближеніе-то негоѣо съ Римскѣи-тъ прѣстола. Това сближеніе, на кое-то Западна-та цѣрѣва сѣ опира, като на най силно-то доказателство за дѣховно-то нейно прѣвѣладанѣ надъ Базгарнѣ, не ѣ имало никакѣо влианіе; не ѣ могло нити да

то Ісѣново и зарѣвнѣху женѣ мѣ. Това понѣди Ісѣвы да тѣлѣчи мирѣ и да даде въ залогъ по маалѣи-тъ си братѣ, кого-то Русскѣи-ты лѣтѣписци наричѣтъ: Ва лѣанъ.

1) Geschichte der Bulgaren in Mösien Halle 1797. pag. 398-460.

подкопав православието въ тѣхъ страни, нити да измѣни вътрѣшни-ти дръжавни уредби. Не са распространяваны тѣка за той-зи въпросъ, кой-то изложихъ по на дълго въ рѣдидуща-тъ Внѣжкѣ. *) ще повторимъ само че това състояние въ църковно-политическа-тъ исторія на България не е имало онова влияние на народъ-тъ и на вѣрж-тъ му, което му придава западна-та църква.

Младъ и зеленъ умръ Йоаннъ безъ да даде на ново-възроденж-тъ дръжавжъ едно ико основание. Смръть-та Иоаннѣва като и смръть-та Крумова и Симеонова, спржевадала са е, както приказважтъ съвременници-ты съ тайственни рѣдидущани и съ съ свръхестественни явления. При солдискѣ-тъ осаджъ, кога Йоаннъ почивалъ въ чадърж-тъ си шевалъ му са на снъ конникъ на червенъ конъ и го пронизалъ съ копие-то си. То е билъ съ. Великомученикъ Димитрий, казважтъ гръцки-ти мѣтописи, кой-то възпрѣвалъ побѣдоносни-ти дръжини Иоаннови подъ самни-ти стѣни на градъ-тъ, гдѣ-то почиважтъ нетѣжни-ти мощи негови. †)

*) Вижъ Чини въ царуването на Иоанна I. Стѣни. кн. II.

†) Иоанна найдохъ въ чадърж-тъ пронизанъ на нѣколко мѣста. Манастръ единъ стъ Иоаннови-ти боеведи чуолъ, казважтъ, гласъ, кой-то бикалъ „азъ съмъ убиецъ-тъ.“ Той-зи таинственъ гласъ вѣ рѣписанъ съ Димитрию, а Манастръ, снѣ осадж-тъ и са удали въ Тръново. (Acrop. c. 13. Du Cange Hist. de Const. p. 21.)

ТРОАНЪ И АНГЕЛИЦА.

ПРИВАЗЪВА

П р и к а з б а н а о т з С в ѣ т л и в ѣ - т ѣ З о р -
н и ц ѣ н а л ѣ с н ы й - а т з л ѣ с е ц з .

Сочиниах А. Вельтманъ.

п р е б е л з

С. ИЗВОРСКИ.

(Виждь Вниж. 2, страницъ 66.)

— Право, — отговаря Пестѣнъ и Взрмилецъ,
Нема тѣкъ момѣ-тѣ, майка ти царица
Што избра и рече, нарече за Тебе!
— Нема Николіѣ — съ въздухъ Внасъ продѣла.
— Какъж Николіѣ? отговори Радѣнъ.
Бѣхъ! ужъ пакъ непѣмнишь, Пестѣне-Взрмиаче,
Ты веднажъ на мене не ли съ похвѣли
И Бога прослави и мене оврадѣ,
Чи Богъ ти проводилъ благодать и милость —
Дъщерѣжъ катъ Ангелъ съ образъ неспісанъ,
Хубавъ и личиѣ момѣ Николіѣ?

— Ахъ! Внаже непомнижъ, отговори Радунъ
Сасъ гласъ растрепёранъ, стрёснатъ и уплашенъ
— А помнишь Върмиче, отколѣ не вѣше:
Ній веднажъ сасъ тебе на ловъ съ каніхмы,
Ватнахмы, трагнахмы да идимъ въ полѣ-то.
Тогась ній съ двама притекохмы скоро
Въ твой-то равно дворе за турскый-атъ соколъ:
Помнишь? нѣхъ прозбрѣцъ на высокъ къштж
Мома ны погѣдна и сладко катъ ангелъ:
“Лѣбъ ръ би пѣть рече!”, кой ли е той? попытахъ?
Нѣхъ вѣхъ тогась малжъ, ты съ не воѣши
Сасъ вацинжъ гордость да ми отговоришь:
Тѣа е мой-та радость, дщера отъ сѣрдце,
Едничка на майкжъ, мѣа Николіа!
Най близо на сѣрдце, най мило на мене
Токо тебе имамъ: Тѣбе іоць и Ницжъ.

— Боже! вѣкна Радунъ, зашто ма наказвашъ!
Господарь великій, што правишь сасъ мене!
Ты мене до нынѣ, твой-тж старъ Върмилецъ
На бащъ на мѣсто имаша — държеши
Милваша ма съ радость, прегжрташи съ милость,
Дѣваша ми почѣтъ, слѣваша ма всѣбакъ,
А сега ты вѣгашъ отъ мой-ты совѣты
И на моѣ старость ищешъ да направивъ
Слѣдъ да ма залѣшъ за да съ лѣдсвамъ:
Вато си прѣстѣпвашъ родительскжъ волѣж,
Вато непослушашъ што ти зарѣчала
Майкати царица, ты си днесъ намыслилъ
Мене да памѣсишь въ тѣжъ тежжъ провѣлъ!

— Радѹнѹ , адошо, Радѹнѹ , ште ти кажиѹ адомиѹ :
Ты си быль до нынѣ на мене взрмилецѹ ,
Стани и бѣди ми баштѹ мой отѹ нынѣ,
По рѣкѹ по сѣрдце на твоей-тѹ прекраснѹ ,
Хубавѹ напѣтѹ момѹ Николѣѹ :
Азъ неѹ избѣрамѹ за моеѹ царицѹ .

— Охъ , ты што примѹзлви ! съ плачь избыка Радѹнѹ .

— Того единѹ пѣть ѹ видѹхъ азъ въ лице-то ;
И неѹ азъ беке и нейнѹ-тѹ хѹбость
Не ште ѹ забравѹ до гробѹ до гадѣ дышиѹ !
Штешъ ли ты на мене добро да ми сторишъ ?
Дай ми Николѣѹ , твоей-тѹ хѹбавицѹ ,
Или ште остана Бргень да свѣтѹвамѹ ,
На вѣкѹ да вѣкѹвамѹ все да сиракѹвамѹ .
И тѣѹ да ма стигне и да са испхлане
Што рече на мене майка ми царица :
Да изсѹхне съ мене нашъ-атѹ родѹ и корень !

— Богѹ да ти ѹ на помощь , великѹ Господарю !
Надѹ твоѣѹ-тѹ болѣѹ нека да са свѣде
По жнбо по здраво , и болѣѹ-тѹ Божьѹ !

— Бега самѹ честѣтѹ азъ съ моеѹ Николѣѹ , —
Отѹ радость избыка Вназъ-тѹ и пригѣрна
Старецъ-атѹ Радѹна Пестѹна Взрмица .

— Не ште ѹ са покажиѹ като царѹ по царски
А момакѹ и момски , юнакѹ и юнашки ;

Пакѹ нейно-то сѣрдце нека изрѣче днесѹ

Чи все е за мене отѹ неѹ готово . —

И скѣкна на скоро , възсѣдна на конь-атѹ

Навѣдно сасъ негѣ, префрѣкна отидѣ
Право при момѣ-тѣ, правѣ предъ дщериѣ мѣ.

Затѣпа сърдце-то на Внѣзъ Мюмира,
Вога-то излѣзе Мома Николаѣ
Бхрѣшкомъ изъ кѣщѣ за да ги посрѣшне
Штѣму го тѣа погѣднѣ, грѣйна и лице-то
Какво-то вечерна зарѣ на небѣе-то.

— Мила мом дщери, Нице—Гамбнице,
Узна-штешъ ли, Нице; нашѣ-атѣ гостѣ честитѣи?
— Гѣдамъ пакъ не могѣ никакъ да си спомниѣ,
Стрѣва ми сѣ нѣидѣ да самъ го виждала,
Процрѣтѣ мома-та като лѣщовичка
И свѣрни очи тѣа погѣдна гостѣ-атѣ
Съ възлюбѣвъ и мѣдрѣ и срамнѣливѣ погѣдѣвъ.

— Ты ма си виждала! Мюмирѣ извика.

— Може пакъ да бѣде Богъ да тѣа и провѣднѣ
Нѣснѣвъ азъ тѣе да самъ тѣа видѣла. . .

Нѣлѣвѣ непомниѣ . . . промѣлѣби мома-та
И отпѣсна клѣпкы надъ черны-ты очи.

— Сзнь да ѣ не ѣ сзнь, а на вѣрно вѣке,
Правѣ-то ще кажѣ, чи ѣ вола Божѣа!

Рѣче Радѣнъ сѣ въздѣхѣвъ и свѣде рѣкѣ-тѣ
На Внѣзъ Мюмира сѣ рѣкѣ-тѣ на Ницѣ —
Да благослови васъ Внѣзна-та Десница! —

Подигна сѣ радость и свѣтѣ на весѣльѣ,
Пирѣ сѣ заприѣва, Праздникѣ заприѣва.
На свѣдѣвъ чѣ князѣ-атѣ свѣрѣха сѣ волаѣри,
Стекохѣ бладарѣ — Бнѣзѣе державни

Вси-ти господари отъ вси-ты градица,
Страны и державы. на честитѣ радости
Весело запѣха пѣсны величавы.
Пѣха припѣваха Внѣз-тѣ Моймира,
Любовно и дружно съ Ницѣ Господицѣ.
Бѣ дборѣ-атѣ на народѣ-тѣ да адатѣ сложиха.
Питіе и астые вѣромѣ съ забири.
Вино и ракіѣ кипѣше течеше
Какво-то отъ Изборѣ. Радость и веселье!
Обрадвани гости быкаха: на здравье!
Здравница ти Внѣзо и тебе Княгиню!
Да би дава Господѣ спорѣ и пѣлнѣ кѣшѣ,
Сасѣ жиботѣ и здравье, съсѣ добро иманье,
Сасѣ голѣмѣ слабѣ домѣ да задомиѣ.
И да съ плодите на много години!

Подирѣ малко время другѣ новѣ радость.
Богѣ на Моймира даде дари сына;
Той го зѣ на рѣцѣ и Троснѣ нарече.
Но тазѣ нова радость не бѣше на дзлго
Отъ нежѣ паднаха на мысль на грыжѣ;
Чи шо бѣше за чудо, бѣло да ѣ дете-то.
Бѣло-бѣленичко по бѣло да кажѣ?
Отъ снѣгѣ и отъ кѣрпѣ бѣ лице крѣзь ни капкѣ?
На добро не ѣ то! — Моймирѣ си мысли,
И завчасѣ провѣди за всякакѣ хора.
Отъ всѣкладѣ свѣка врачове и брачки.
Да царѣтѣ, да бѣлѣтѣ, да лечѣтѣ дете-то

СЪВРЕМЕННА ЛѢТОПИСЬ.

Мы поченѣхъмы наши-ти Внижици съ теплотѣ-тѣ , безъ да ни мине прѣѣзъ чмъз-тѣ че скоро ще вѣдемъ прѣвѣдены да съ плачемъ отъ стѣдѣ-тѣ. И кой не съ плаче отъ него тѣмъ зимѣ ? Офѣщнешь ли съ съ нѣкого нѣма дрѣгъ разгѣборъ освѣнь мразѣ, стѣдѣ, снѣгъ; земешь ли вѣстникъ въ рѣцѣ-ти, писмо ли приемешь , нѣма дрѣго освѣнь кого застигнала вѣмлица-та, кой гдѣ замръзналъ, колко кѣщи съ съ стѣдшии ко-го измили вѣщи-ты. Види съ нѣма дрѣга съвременна новина по интересна отъ тѣмъ. Нѣ мы нѣмалмы намѣрениѣ да внасамы въ лѣтопись-тѣ едно по едно всички-ти вѣди , съ кон-то съ пазнѣтѣ вѣстници-ты , доста в да забѣлѣжимъ че въ Цариградѣ такѣмъ лютѣ зимѣ не в стабала казѣтѣ отъ 1849 гѣд. , отъ единъ мѣсѣцъ насамъ снѣгъ-тѣ прѣвѣлава, тскоречи , всѣкий день , и догдѣ единъ съ стопи дрѣгый наблаюва отгорѣ мѣ, а цариградски-ты кѣщи, или да речемъ по дсѣрѣ кафеси, кон-то не съ научени , като цариградски-ти хамали, да вдигѣтѣ тагость , каѣпѣтѣ отъ двѣ три педни снѣгъ ; вѣтѣрѣ-тѣ смѣчи вѣсѣбно прѣѣз стѣни-ти имъ , а вхлица-та съ предавѣтѣ на драмъ — это ти и люта зима , кои-то ще съ забѣлѣжи помеждѣ люти-ти зими , а метеорологически-ти лѣтописи съ забѣлѣжили такѣмъ зими много повече , нежели

горѣщи лѣта, причина-та е исна; горѣщо лѣто не са прѣваро-
ва толкось мѣчно, колко-то люта зима и врьдх-тх отх лютѣ
зимѣ е по голѣмх за чева и по скоро са врьдсва въ памать-
тѣ. Ето кои години сѣ забѣлѣжени съ лютѣ зимѣ :

402	4004	4209*	1302	1408	1507	1602*	1702	1800
462	1044	1216	1305	1420	1013	1608	1709	4809
545	1067	1234	1316	1423	1522	1615	1716	1812
763	4124	1236	1323	1432*	1544	1621*	1726	1823*
800	1133	1264	1334	1433*	1548	1624	1729	1824*
822	1179	1272	1339	1438	1554	1632	1731	
829		1281	1344	1460	1556*	1638	1740	
860		1292	1354	1468	1568	1647	1744	
874			1358	1470	1570*	1655*	1754*	
891			1361	1473	1576	1657*	1767	
991			1364	1480	1579	1662*	1771	
			1392	1493	1586	1666	1776	
			1399*		1593*	1670	1784*	
						1676	1788	
						1683*	1790	
						1691	1799	
						1695		
						1697		
						1699		

Оныи години кои-то сѣ забѣлѣжени съ звѣздницѣ показ-
вѣтх че зима-та са е прѣхубрѣла и на дрьдх-тѣ години
подирь тѣхъ.

ПОЛИТИЧЕСКЫИ ДНЕВНИКЪ.

Цариградскыи вѣстници, какъ-то рекохмы по горѣ сѣ
пазны съ прѣншествни отх стѣдх-тѣ и лютѣ-тѣ зимѣ, а
европейскыи вѣстници са пазнѣтх съ гнѣсно-то парижско
злодѣнство, за кое-то споменухмы въ нашнѣ-тѣ общи дѣ-

никъ во вторъ-тъ Внижнѣж. а политика-та е стритнѣта на-
задъ, нъ ако бы имало нѣщо интересно не бы съ забравило
отъ вѣстници-ти; пѣнтови-ты на парижскый-тъ трактатъ
единъ по единъ съ поченѣли да съ исполнѣвѣтъ; въ прѣдъ-
идѣщѣ-тъ Внижнѣж споменѣхмы за устройство-то на грани-
цѣ-тъ помеждѣ Бессарабиѣ и Молдавиѣ, че съ е подписало
на конференци-ти въ Парижъ. Сега чѣкѣтъ да съ съберѣтъ
пакъ конференци и да прѣдѣдѣтъ дѣла-та на международ-
ни-ти комисии, кои-то вѣхъ отредени една за да спрѣ-
дѣли границѣ-тъ помеждѣ Россиѣ и Турциѣ въ Азиѣ-тъ,
друга за да издирѣ нужди-ти на Приднѣвскы-ти княжества
и желание-то на народъ-тъ за кое-то вѣхъ свѣканы дѣланы-
ты въ Влашко и въ Молдавиѣ съ царскый фирманъ; а сега
като извършихъ дѣланы-ты дѣла-то за кое-то вѣхъ събраны,
съ царскый фирманъ съ распѣстнѣхъ; друга една комисии
вѣ отредена да устройѣ свободно-то пазѣване по Днѣвѣ-тъ и
ти извършила дѣла-то си и ще го прѣдѣстави на парижскы-ты
конференци, кои-то спорѣдъ какво-то показѣтъ нѣкои вѣ-
стници, ще съ съберѣтъ въ Парижъ въ Февруари. Ингос-Вы-
тайско-то несогласие отъ день на день придобѣва по голѣмъ
интересъ въ Европѣ-тъ и заема мѣсто наредъ съ международ-
ни-ти въпроси. Отъ разни депѣши види съ че Ингали-та съ е
приготвила бече да нападне на Кантонъ, а може до сега и
да е привзетъ отъ европейскы-ти сили. Той-зи градъ е най-
голѣмый-тъ тръговскый градъ въ Вынѣ. Нахожда съ 720
часове далечъ отъ столицѣ-тъ. Той съществѣва спорѣдъ кы-
тайскы-ти книгы повече отъ 4,000 години; Има 1,560,000
житѣли и е раздѣленъ на два градища, татарско-то градище
и кынезско-то градище. Рѣка-та, кои-то тече прѣзъ Кантонъ
е покрѣта съ 100 хиладѣ корабѣ, кои-то правѣтъ единъ

цѣлѣ градѣ и имѣтъ до 500 хиляди жители. Въ Кантонѣ вроятъ повече отъ 600 улицы; ношѣ улицы-ти сѣ затѣврътъ сѣ братни. Всѣкъй житель кой-то нѣлазѣ прѣѣзъ ношѣ-тъ дѣженъ е да носи сѣ себеси фенерь сѣ имѣ-то си и всѣкъй пѣтъ кога отъ единѣ улицѣ ще заминѣ въ другѣ запи-сѣжтъ мѣ имѣ-то въ тефтерѣ.

Отъ тѣхъ общи въпроси кои-то прѣдставляжтъ сега малко интересъ прѣминѣваемы кѣмъ частнѣ-тъ политикѣ, въ кои-то надѣвѣмѣ да найдемъ нѣщо по любопитно: Ѹ насѣ о-сѣтѣнъ нѣкои и другы измѣненни въ личность-та на вѣтреш-но-то Ѹправление нѣма нищо по ново въ политикѣ-тъ. Всич-кы-ты французскы вѣстници като извѣстихѣ смърть-та на Ве-ликий-тъ безиръ Решидѣ Пашѣ признажтъ голѣми-ти заслѣ-гы и высокы-ти дѣстоинства неговѣ. Като прѣобразователь, като дипломатѣ, като дръжавный чловѣкъ, казва газета *Paus*, Решидѣ Пашѣ е сторилъ голѣми Ѹслѣгы на земѣ-тъ си, и той е былъ единѣ отъ най примѣчательни-ти чловѣци на вѣ-мѣ-то си. Английскы-ты вѣстници повече разсѣждажтъ какви мѣгѣтъ да бѣдѣтъ послѣдствѣя-та отъ смърть-тъ мѣ, нежели за дѣла-та, кой-то е извѣршилъ той въ животѣ-тъ си. Пор-та загѣби още единѣ достоенъ. Свѣтчикѣ Фети-Ѹхметѣ Пашѣ, шѣрѣ на Сѣлтанѣ-тъ, началникѣ на Топханѣ-тъ, Ѹмрѣ на вто-рый того въ ФѸндѸкли на 58 год. Такви чловѣци сѣ рѣдкы на всѣдѣ а днесѣ още порѣдкы.

Въ Франциѣ Императорѣ-тъ самъ лично открь сѣбрание-то на Сенатѣ-тъ и на законодательнѣ-то тѣло; и спорѣдъ обы-чай-тъ кой-то е приѣтъ въ прѣдставитѣлни-ти дръжавѣ. говори слово, въ кое-то прѣдставѣ на тебѣ сѣбрание въ какѣо поло-женкѣ сѣ нахождажтъ дѣла-та, що е извѣршило правитѣлство-то безъ сѣбрание-то, и що има да вѣрши за напѣдѣ, и какѣж

политикъ шѣ саѣдова. Часто, каже Императоръ-тъ мыслани сѣ че за да може чловѣкъ да управява Франциѣ-тъ дауженъ е непрѣстанно да дава на общественый-тъ дѣхъ като хранѣ нѣ-кон голѣми театрални зрѣлища. Изъ мыслятъ, на противъ, че е доста да иска чловѣкъ да правн добро, колко-то може, за да добые добѣрие въ странѣ-тъ. И така дѣйствието на Правителство-то сѣ е ограничявало само съ врѣшане на всичко, шо е было най-полезно споредъ обстоятелства-та. Подиръ това въ слабо-то си Императоръ-тъ излага всичко, шо е изврѣшило правителство-то за земледѣлие-то, за тръговниѣ-тъ, за сбр-зование-то, за военн-то и гражданско-то устройство. Отъ това слабо виждамы че ланѣ открьлиани сѣ въ Франциѣ желѣзни пѣтища на 500 сахати, и сѣ утврѣдени още на 450 сахати, още видимъ че доходы-ты на дръжавѣ-тъ сѣ умножили на 30 мил. фр.

За възкашнѣ-тъ политикъ Императоръ-тъ казва въ слово-то: Отношения-та на Французскѣ-тъ дръжавѣ съ чужестранни-ти дворове никогы не сѣ были по добри отъ какво-то сѣ сега. Вѣтхы-ты наши сзѣдници оставятъ вѣрни на чувство-то, кое-то сѣ родн отъ една обща причина, и ни показватъ сѣщо-то добѣрие, а новы-ты съ свое-то добро охуждане, съ свое-то благородно содѣйствие во всички-ти вложни въпроси, побуждатъ ны да сѣ каемъ че смы сѣ блиа съ тѣхъ. Изъ мжихъ да сѣ утврѣи толкось въ Осборнъ, колко-то и въ Штѣтгардъ, че желание-то ми е да сѣ опазятъ вѣтхы-ты сзюзи и да сѣ утврѣятъ новы, раздѣла сѣ отъ главн-ти на дѣѣ-ти голѣми дръжави.

Ако сѣ е сѣѣнила политика-та наши, какъ-то заслужива, то е, зашо-то смы сѣ пазил да сѣ смѣсамы сѣѣи въ о-ныѣ въпроси кон-то ны интересуватъ право или като една

нация, или като една голѣма европейска държава.

Ако ли пакъ отъ другъ страна азъ приехъ участие въ Невшателскій-тъ въпросъ, то защо-то самий-тъ царь Прусскій поиска мое-то съдѣйствие, и азъ бѣхъ честитъ, въ той-зи случай, гдѣ-то можихъ да содѣйствовамъ да се разрѣши едно разногласие, кое-то бы могло да бѣде страшно за спокойствие-то на Европѣ-тѣ.

Волко-то за Внажества-та (приднавскы) чюдилъ сѣ съ мнозина за несогласие-то съ нѣкои си отъ наши ти съюзници; нхъ Франція, въ своѣ-тѣ чистосрѣдечнѣ политикѣ всѣкогы е закрыла до колко-то ѝ дозволявайтъ трактаты-ты, желаніе-то на народи-ти, кои-то сѣ обзрѣли къмъ неѣ въори-ти си.

Конференци-ти сбаче, кои-то ще сѣ съберѣтъ въ Парижъ, ще видимъ, че ще докарайтъ съласие, съ кое-то ще сѣ отстранѣйтъ трѣдности-ти, кои-то сѣ неразрѣши кога мнѣния-та не сѣ съждайтъ.

Такво е, Господари, наше то положение. Азъ быхъ свършилъ чѣка слово-то си, нхъ не могъ да не споменъ и за преступно-то послагателство, кое-то сѣ случилъ прѣзъ дни-ти. Благодарѣ Небе-то за ивно-то заступаніе, съ кое-то закрыли Императрицѣ-тѣ и мене, и жално ми е, че правѣтъ толко съжрътви, за да посегнайтъ въръзъ животъ-тъ на едного.

Нхъ тыѣ заговори поучавайтъ ни много полѣзни нѣща:

Прьво: показвайтъ, че оныѣ кои-то привѣгѣтъ на чѣйство, открывайтъ съ тыѣ отчаяни срѣдства и слабостъ-тѣ си и безславіе-то си. и второ, че никогы едно чѣйство, ако и да сѣ удаде, не е послужило за ползъ на тыѣ, кои-то сѣ воорѣжили рѣкѣ-тѣ на чѣйци-ти. Нити партия-та, кои-то порази Цесари, нити онаи, кои-то пѣвали Генриха IV не избавкохъ

полѣжъ отъ убийство-то си. Богъ доидѣша по нѣкогы . . .
та на праведника, нѣ никогы не доидѣша да тръжествѣва зло-
дѣянне-то.

И така тыя послагателства не смѣшавѣтъ нити моѣж-тъ
безопасность въ настоящемъ нити моѣж-тъ върѣжъ въ буд-
щемъ. Ако съмъ живъ азъ и Империя-та е жива съ мене, ако
быхъ азъ умрѣлъ, Империя-та бы окрѣпнѣла още повече прѣвъ
смѣръть-тъ ми, защото гнѣвъ-тъ на народъ-тъ и на армия-
тъ ще бѣде нова подпора за тронъ-тъ на сына ми.

И така да раскрыемъ будуще-то съ довѣрне, да залѣг-
немъ, безъ да смъ бѣшъ оксимъ, на наши-ти катадневни работи
за благо-то и голѣминъ-тъ на странъ-тъ ни.

Богъ да закрыла Франциѣ.

Прѣстѣпно-то происшествие за кое-то споменува Импе-
раторъ-тъ обзема общо-то вниманне въ Европѣ; въ Парижъ
сѣдъ-тъ кой-то е отреденъ за да издирнъ това дѣло дѣйстви-
ва тайно, и винко що обнародовѣтъ вѣстници-ти основава смъ
сломо на едни догадки, за това и мы не гы повтарамы въ
наши-тъ лѣтопись, до гдѣ не смъ подтвѣрди-тъ исторически.

Това гнѣсно происшествие псевдило въ Францѣзскый-тъ Им-
ператоръ да приеме мѣри за управление-то. Съ едно посла-
ние до Сенатъ-тъ Императоръ-тъ назначѣва управителнѣ е-
питропниѣ и Императрица-та смъ назначѣва управителница на
Царство-то, ако бы да смъ докара да стѣпи сынъ мѣ прѣди да
дойде въ съзрьшеннолѣтне.

Въ Англиѣ тажъ мѣри смъ посрѣщнѣ благоприятно. А
нота-та, коѣжъ то бѣ подало Францѣзко-то Правительство на
Англиѣ, отъ коѣдѣ-то избѣхнѣ послѣднѣй-тъ заговоръ, за
да приеме мѣри да не бы да смъ повтори-тъ таквы случанъ,
възвѣди голѣмы прѣвнни и въ вѣстници-ти и въ Перламентъ-тъ

кой-то са откри на 4 февр. н. ст., из сѣ вышегласне фирмухъ са нѣкои измѣненни въ законн-ти за бѣженци-ти кои-то сѣ нахождѣтъ въ Англіѣ. И прѣди да са приемѣтъ тыи измѣненни Парламентъ-тъ Английскы рѣши да изъяви благодарность на войскѣ-тъ, кои-то са бие въ Индіѣ, и кои-то въ послѣдни-ти времена имала е и нѣкои успѣхы срѣщу вземѣтели-ти, из още не навближава да ги усмирн съхвѣмъ.

Индійско-то възстание все още поглаща всеобщо-то вниманіе въ Англіѣ.

Дѣла-та въ Индіѣ още са нахождѣтъ въ лоше положеніе ако даже и подирь успѣхъ-тъ на Генерала Водипа Камивели, и това безпакон много общественно-то мнѣніе. Вземѣтели-ти, като прѣсѣкли съобщеніе-то на пощѣ-тъ и на телеграфы-ты заловили и пѣтица-та въ Іудско-то царство.

Това възстание казвѣтъ Индийскы-ти бѣстници е много по важно, нежели какъ-то отъ начало мислахъ, ако сѣдимъ отъ мѣнотни-ти кои-то посрѣщнахъ военачалници-ти.

Англичане-ти не са борѣтъ само сѣ страшни неприятелн, канматъ-тъ люто брзше Европейци-ти. Инозина падѣтъ отъ разни болѣсти а най паче отъ испаницѣ (шаркѣ) най напаконъ и холера-та извѣхна въ войскѣ-тъ.

Междѣ тѣмъ въ Лондрѣ са е заченжала дрѣга война, Индійска-та компаниа бори са сѣ Правителство-то за да удръжи привилегии-ти си. Въ Лондрѣ ставѣтъ често събранни на акционеры-ты за да са съгласавѣтъ да забранѣтъ правото на компаниѣ-тъ противъ Правителство-то, кое-то има намѣреніе да усвои властъ-тъ вървъ Индіѣ.

Въ Даниѣ Царь-тъ откри горниѣ-тъ палатѣ на 7/11 Іаннуарни; и въ слово-то изъяви сожалѣніе че княжества-та Голщинниа и Лабенбургъ приван враждебно полеженіе противъ Пра-

вигластво-то, и прибавя още че Дания-та направяла уступки, до колко-то ѝ дозволява положението. Това царско слово подава малко надѣжди за да се устрои скоро той-зи въпросъ, въ кой-то приема участие Австрия и Пруссия.

Въ послѣдни-ти времена пакъ се е възбудила надѣжда че ще се устрани разногласието между западни-ти държави и Неаполитанско-то Кралство. Мыслятъ да се повла Австрия-та посредничество за да устрои това дѣло.

Въ Англия се събиратъ мнозина отъ роднини-ти на Прускій-тъ царь и на Англійскъ-тъ кралева, за да присѣтсвоватъ при бракосочетанието на Прускій-тъ Принцъ, братанецъ на Царь-тъ, и подиръ него наследникъ на царството-то, съ Англійскъ-тъ принцесъ дъщеря на краля Викториъ.

Руски-ты вѣстници извѣставатъ че Шамиль предводителъ-тъ на Черкеси-ти подиръ разни сражения принудилъ се да отстъпи и всичка-та Велика Чечна покорила се на Руски-тъ.

Съ Императорскій указъ коммерческа-та канцелария при Руско-то посолство въ Цариградъ се закрыва, а на нейно мѣсто ще се устрои Генерално Консулатство, на кое-то се възлага и съдебна-та частъ помежду Руски и чужестранни поданици, кои-то тргуватъ въ Цариградъ споредъ какъ-то е било и при Канцелария-тъ.

ТРЪГОВОВЫИ ДНЕВНИКЪ

Трговия-та всѣкогы се плаче, та и не бы была тръговия, ако не се плаче, ако се завагодарява съ настояще-то положение; видне ли се цѣна-та на стоки-ти, кога касса-та на трговецъ-тъ е пазна, той се плаче че нѣма работъ, спадне

ли цѣна-та нмз, кога магази-ти мѹ сж пазни сз стока, той сж плаче че нѣма работж. Ако сж възвыси сконто-то (учетж-тж) трзговецж-тж сж плаче, че пари-ти рѣдѣи и скжпи и не могатж да сж вършиятж работи, спадне ли сконто-то, той пакж сж плаче, че пари-ти спаднѣли и цѣни-ти на стоки-ти сж сж вдигнѣли, та не може да сж върши работа. Прѣди двѣ недѣли отѣ всждѣ сж раздавахж жалби на финансовый-тж кризисж; Ч-тихнѣ той-зи кризисж, финансово-то положение сж управи - само на Фѣберж и вз Абстриж-тж още теглѣтж отж него, сконто-то спаднѣ, и спаднѣ вз нѣкон мѣста отж 15 до 4 % , вз Америкж, и отж 12 до 2 % , вз Гамбургж и трзговица-та пакж сж о-плаши и сж смаж; не знав, какж да обзисни това невстественно спадане, ще ли бжде на добро или на зло. Не знав да сж радова ли, като спаднѣхж пари-ти, или да скрзѣи че сж вдигнѣтж цѣни-ти на стоки-ти? Вто кон възпроси сж силѣтж да разрѣшиятж и вѣстници-ты и трзговци-ты. Члеснение-то кое-то низка-та анхва дава на трзговниж-тж възще и на спекулаци-ти-ти вз особености почудило ны е, казва единж вѣстникж. Не е ли за страхж, че това елеснение ще повѣди спекулаци-ти и ще докара едно качоване на цѣни-ти искѣственно, кое-то скоро ще ны докара пакж вз онова положение, вз кое-то бѣх-мы прѣди пѣть мѣсца? За това мы оплаковамы това положение, кое-то е пагѣбно и за интересж-тж на редовниж-тж трзговниж и за интересж-тж на народи-ти.

Наистинж, трѣбѣ да сж страхѣваемы отж реакциж-тж (противѣдѣйствиѣ), и ще остане измаменж кой-то смѣта че сегашна-та анхва на пари-ти ще сж продължи много. Тако е мнѣние-то на оныѣ, кои-то добрѣ проумѣвѣятж работи-ти. Низка-та анхва мыслятж тѣ, проносужда повече отж причинж, че дѣла-та сж сж възпрѣли, а не отж изобилане на пари-

ти, свободни-ты капиталы скоро ще са погълнатъ и които-то или лихва-та ще дойде пакъ въ естествено-то си равновѣсие, токо що почене трговни-та и промышленность-та да са съземѣтъ.

Коммисии-та, кои-то е събрана въ Цариградъ за да устрѣи финанси-ти побыка са да прѣгладѣ финансовый-тъ проектъ, кой-то мы изасжиху въ прѣдидущѣ-тъ нашѣ Книжкѣ. Въ събрание-то нейно, кое-то станѣ на 25 Января въ министерство-то на финанси-ти, Гассеъ нашъ обиди на трговци-ти и на банкери-ти, кои-то вѣхъ на лице че съ Обѣтанско ираде, тѣ са назначихъ членове на тѣхъ коммисии; и имъ са прѣдложи да прѣгладѣтъ проектъ-тъ, и ако найдѣтъ нѣкои измѣненни да прѣдставѣтъ мнѣниѣ-то си на Правителство-то, та ако е възможно да са приемѣтъ.

На 31 Января станѣ прѣво-то събрание на коммисии-тъ. Правителство-то имъ отреди Джезверли Ханъ въ Цариградъ за да са събира тамъ и да върши работи-ти-си.

Прѣди единъ мѣсѣцъ поивихъ са нови хартии записи на хазнѣ-тъ съ лихва по 6%, тѣ излѣзоухъ подъ разни названни: сехыми-харими нови меджидиѣта, нъ названіѣ-то имъ е хазне таблѣи (записи на хазнѣ-тъ); токо що са поивихъ цѣна-та имъ поченѣла вѣ да спада по долъ стъ нарицателнѣ-тъ цѣнѣ, защо-то не проумѣвахъ добръ значеніѣ-то имъ, нъ министрѣ-тъ на финанси-ти прѣбрѣза да прѣсне сѣминіѣ-то и да обисни, че тые записи ще са наплащѣтъ на срокъ-тъ съ металически монетѣ (съ златно меджидиѣ) и лихва-та имъ ще са плаща съ монетѣ. Това обисненіѣ удържѣ върскъ-тъ имъ.

Отъ Адрене пишѣтъ, че едно сѣдѣжество мѣстно нав-

ло съ е да устрои параходство по рѣкѣ Марицѣ. Малки-ты параходы на това сдържество не ще носѣтъ дръгѣ тежестъ освѣнь машинѣ-тѣ и вѣганца, колко-то имъ съ потребни, а само ще блячѣтъ плоскы кораби, кон-то ще имѣтъ ново устройство и ще вѣдѣтъ дълбокы дагы не залива вода-та, кога има вѣтъръ, тые кораби ще подхемѣтъ отъ 500 до 700 кыла.

Нѣ най напредъ трѣбѣ да съ разблячѣтъ вентеве-ти на водиници-ти, шо съ устроени по рѣкѣ-тѣ, и тогы надѣвѣтъ съ ще съ умножи вода-та въ рѣкѣ-тѣ. — Сдържество-то може да има добъръ придобытокъ ако мѣ съ удаде да отстрани прѣпатствие-то, кое-то сѣща съ въ Юлини, Августста дори и въ Септември отъ малководие, кое-то по нѣкогы дръжи и прѣвъ всичкѣ-тѣ есень, и само кога почене да тав снѣгъ-тъ вода-та е висока.

Оардинскый Вицеконсулъ въ Брѣссѣ Г. Теранео обнародова всѣкѣ годинѣ по единъ статистическый трудъ за копринѣ-тѣ, кои-то тамъ излазѣ, и за прядианици-ти, кон-то съ нахождѣтъ въ провинциѣ-тѣ.

Вто шо обнародова той въ единъ вѣстникъ :

Прядианици и дѣятельность въ градъ-тъ и въ провинциѣ-тѣ Брѣссѣ:

времѣ-то на устройство-то	прядианици	дѣлапы
отъ 1847 до 1855 год.	32	2063
— 1855 — 1856 —	22	614
— 1856 — 1857 —	24	1159
	всичко 78	3838

Тые 3838 дѣлапы, кон-то съ дѣйствовали отъ 25 Ю-

ица до 31 Декември 1857 год. трѣбоваше да искаржѣтъ 142425 оски копринѣ, из финансовый-тъ крѣвнск понуди по-вече-то прѣданици да смалѣжѣтъ работѣ-тъ си и произведе-ниѣ-то на означени-ти 78 прѣданици достигнѣ до 88,000 оски.

Изнесено в отъ 20 Юни до 31 Декември :

Коприна точена съ парѣ	88,000 оски	за гр.	52,800,000
” мѣстна	30,000	- - -	12,800,000
Сѣмѣ копринено	4,500	- - -	5,400,000
Пашкѣли	12,000 кыла	- -	2,400,000
— — — — —	14,000 оски	- -	560,000

Отъ най точни источники, кон-то ни вѣхѣ прѣдоставени увѣдани смѣ са че Брюсса завла подѣ усадби съ чръници до 100 хилади делюма. Ако земемѣ за основание на нашѣ-тъ смѣтѣжѣ, че единѣ делюмѣ усаденѣ съ чръници стига за да са отхранижѣтъ вѣбн отъ 20 драма сѣмѣ, то ще полчимѣ 60 оски пашкѣли отъ делюмѣ или 300,000 оски копринѣ отъ вси-ко-то пространство.

Върсѣ-тъ на монетѣ-тъ измѣна са по нѣколко пѣти на день-тъ, из мы въ нашѣй-тъ дневникѣ ще вѣлѣжимѣ само предѣли-ти, помеждѣ кон-то в играла цѣна-та на монетѣ-тъ; въ послѣдни-ти 15 дена цѣна-та на монетѣ-тъ в была :

НАИМЕНОВАНИЕ НА МОНЕТѣ-Тѣ	ЦѣНА-ТА НА КАЙМЕ	
	НАЙ ВЫСОКА	НАЙ НИЗКА
Лира стерлинѣ (ангийска жальтица)	154-20	149
Лира Турска (залт. меджидиѣ)	139-10	135
Жальтица 20-франкѣ —	123-20	121
Полѣ-Империалѣ (русска жальтица)	125	119
Креиница (маджарска жальтица)	71-20	69

ВЪ ТОВА СЕРЬШЛАМЪ НАШИИ-ТЪ ТРЪГОВСКИИ ДНЕВНИКЪ И
ПОЧЕНОВАМИ НАШИИ-ТЪ

ВНИЖЕВНИИ ДНЕВНИКЪ

НЪ СЪ ЩО ДА ПОЧЕНЕМЪ? Студъ-тѣ, кой-то е замръзналъ тръговниж-тѣ види сѣ не е останжалъ безъ влиание и на Внижнинж-тѣ. Въ дѣѣ недѣли не само не смы имали честь да видимъ, нъ нити смы чули да е излѣзла нѣгдѣ книжка на блзгарскый-тѣ азъкъ. Нъ за това какви свѣтли надѣжди имамы за напредѣ! колко обѣщаниа! Блзгарска-та Внижнина е приготвила да издаде нѣкои книжки, нъ като има голѣми разноскы за издание-то на Внижици-ти, не може да почене нищо, догдѣ не види ще ли сѣ покрыватъ разноскы-ти и Цариградскый-тѣ вѣстникъ е извѣстналъ че скоро ще сѣ печататъ всеобщи Истории дѣѣ изъ веднѣжъ, една составена отъ Г. I. Грѣева, и дръга прѣведена отъ французскый азъкъ отъ Г. Йошева, още отъ истый-тѣ вѣстникъ научили смы че въ Бѣлградѣ сѣ печататъ дѣѣ блзгарскы книги, една подъ заглавие Владиславъ Крадь Болгарскый, и дръга: животъ Спасителя Нашего, още една новина дойде ни отъ Одессѣ, че сѣ печата тамъ Географиа Ободовскаго, за всичкы-ти тыи книги ще поговоримъ по надалго, кога сѣ напечататъ.

Като нѣмамы днесъ що да прѣдложимъ на наши-ти читатели ще нмъ сѣ помогимъ да бѣдѣтъ тѣ по щедры и да ни дадѣтъ възможность да прибавимъ новъ единъ отдѣлъ въ наши-ти книжици: за народнж-тѣ книжнинж; а това не ще нити голѣмъ трѣдах, нити голѣмо знание, кой-то знае да пише може да бѣде полезенъ въ това стѣношение, да записва само всичко, що е достойно за записване; при казкы, при

чти, по словици, пѣсни, нѣ да ги записѹва така, какъ-то ги сѹша, безъ да прибавя или да исправя нѣщо, що не мѹ са рѣвне. Языкѹ-тъ на народнѹ-тъ книжницѹ ще бѹде богатъ материалъ и за грамматикѹ и за словарь, а само-то съдържаніе ще бѹде много полезно за Исторіѹ-тъ на народнѹ-тъ бытъ, на народни-ти прѣдания и вѣрованне. И така надѣвемъ са скоро да ни дойдѹтъ на помощь всѣкъ, кой-то знае да пише, за коѹ-то ще нмѹ бѹдемъ много благодарны и задолжени.

За всѣко нѣщо, коѹ-то са отнеса до книжици-ти, трѣбѹ да са пише до Настоятели-ти на Българскы-ти книжици Г. В. Мариновичи или Г. В. Салъчевичи въ Цариградѹ на Балъкапанѹ.

Въ скоро врѣмѹ ще излѣзе отъ печатѹ на тѹрскѹ языкѹ Ветхѹ-та и нова-та Исторіа на отоманскѹ-тъ имперіѹ, написана отъ Ахмедѹ Джебдетѹ Бфенди, кой-то ѹ Исторіографѹ на Имперіѹ-тъ и членѹ на Танзиматѹ-тъ и на Сѹвѣтъ-тъ на Просвѣщеніе-то. Тамъ исторіи ще съдържа не издадени още извѣстни, кои-то са почерпнати отъ вѣрни источники, не ще ѹпустимъ да прѣставимъ на наши-ти читатели излѣченіе отъ тѹѹ интереснѹ книгѹ, коѹ-то обзема Османово-то колѣно отъ начало-то негово до наше-то врѣмѹ.

ОБЩИИ ДНЕВНИВѹ.

Отъ Английскѹ-тъ журналѹ Athenaeum научили сме, че въ Іерусалимѹ са ѹстроила книжевна община подъ прѣдсѣдательство на англійскѹ-тъ консулѹ, и имала ѹ вече много събрания, отъ кои-то второ-то было ѹ много любопытно; ѹто протеколѹ-тъ на това засѣданіе :

Г. Вириаз Грагамъ представилъ изложение насвое-то издѣлане по восточный-тъ брѣгъ на рѣкѣ Иорданъ. Като излѣзалъ изъ Дамаска заедно съ отца Портера достигли до Балкута а подирь бѣжали въ единъ странъ въканическѣ цѣлина съ базальтическы камъни, по между кон-то едвалъ може да стѣпи камна-та. Повече-то отъ тые камъни съ дѣлани съ избранны на животни и растени, и съ покрити съ надписи на неизвѣстенъ языкъ, въквн-ти приличѣтъ то на Гръцкѣ, то на Еврейскы, иъ читѣтъ ли съ отъ горѣ на долѣ или отъ долѣ на горѣ, отъ дѣсно на лѣво, или отъ лѣво на дѣсно трѣдно е да съ рѣши.

Подирь това пѣтници-ты бѣжали въ единъ странъ, кси-то съ нарича Ниммара, въ кою-то има барсове (*Panthera*) и една гора Ормиз-вал-Джеридъ. Въ всички-ти тыи мѣста има много ветхы градища не изслѣдовани. Волко драго-цѣнни надписи за издирване.

На Сѣверъ отъ Иммана и на Юго-западъ отъ Бозра намѣрили помежду дрѣгы-ти градища и градове Вырлотъ и Бырлатемъ, въ кои-то здани-та съ много голѣми и дѣбѣли. Покрити съ съ остры камъни слѣпени, дѣгы до 25 пѣди, и подпрѣни съ колони отъ цѣлани камъни. Порти-ти имъ съ высокы, широкы, дѣбели и направени отъ цѣлани камъни. Толкъ съ тыи напѣснѣти градища, гдѣ-то въ пѣть дѣна пѣтници-ты прѣминѣли прѣвъ 37. Г. Грагамъ прѣд-стѣли и дѣлани камъни и надписи донесени отъ градъ Гарра.

Календары-ты извѣщавѣтъ за 1858 годинъ чѣтыре затмѣния: на 15 февруария чѣстно затмѣние на мѣсѣчинѣ-тъ; една-та третѣ ще съ покритѣ; на 5 Марта пѣзно затмѣние на слѣнце-то за Сѣвернѣ-тъ Европѣ и чѣстно за дрѣгы-ти стра-ни на Европѣ-тъ; на 26 Августѣ пѣзно затмѣние на слѣнце-то.

Отъ тѣхъ ибленни само прѣви-ти два ще са видѣтъ въ Тѹрциѣ на 15 февруария и на 3 Марта. Это часове-ты въ кои-н-то ще почене ибленне-то въ разни градове да са види, и ще са свърши.

З а т м е н н е н а $15/27$ ф е в р у а р и я

НАЗВАННЕ НА ГРАДОВЕ-ТИ :	НАЧАЛО НА ЗАТМѢННЕ-ТО ПО ДИРЬ ПЛАДНИ ¹⁾		СВЪРШАНЕ НА ЗАТМѢННЕ-ТО ПО ДИРЬ ПОЛНОЩЬ	
	ЧАС.	МИНУТИ	ЧАС.	МИНУТИ
	Смирна (Измйръ)	10	— 58	1
Цариградъ	11	— 5	1	— 13
Едрене	10	— 55	1	— 4
Александрия	11	— 9	1	— 17
Еарна	11	— 1	1	— 9
Бѹкѹрещь	10	— 54	2	— 2
Галацъ	11	— 2	1	— 10
Солунь	10	— 41	0	— 49
Ишь	11	— —	1	— 8

З а т м е н н е н а с ѡ з н ц е - т о н а $3/15$ М а р т а .

НАЗВАННЕ НА ГРАДОВЕ-ТИ	НАЧАЛО НА ЗАТМѢННЕ-ТО ПО ДИРЬ ПЛАДНИ		СВЪРШАНЕ НА ЗАТМѢННЕ-ТО ПО ДИРЬ ПЛАДНИ	
	ЧАС.	МИНУТИ	ЧАС.	МИНУТИ.
	Смирна	2	— 26	4
Цариградъ	2	— 24	4	— 23

1) Часове-ты сѣ означены отъ пладни и полнощъ си-речь по пладни е 12 часа и поченова прѣвий-тѣ часъ, така исто и полнощъ е на 12 часа, и отъ полнощъ поченова пакъ прѣвий-тѣ часъ.

	ЧАС. МИНУТИ	ЧАС. МИНУТИ
ЕДРЕНЕ	2 - 9	4 - 14
АЛЕКСАНДРИЯ	2 - 50	3 - 38
ВАРНА	2 - 16	4 - 21
БЪКЪРЕЦЬ	2 - 4	4 - 16
ГАЛАЦЪ	2 - 14	4 - 24
СОЛЪНЬ	1 - 47	3 - 57
ИШЬ	2 - 10	4 - 23

— Единъ вѣстникъ *l' Ocean* дава една новина, която не само е любопытна, но и достойна е да привлече внимание-то на наблюдатели философи: Въ Брестъ сѣ е побила нѣкой-си Муханлъ Мозеръ отъ Регенсбургъ (въ Бавария) гдѣхъ и нѣмъ отъ рождение, кой-то безъ да приеме друго воспитание, освѣнъ колко-то е можилъ самъ си да си даде, знае ни по малко ни по много отъ патнайсетъ живи ъзыка европейскы, и на всички-ти тыя пише ъзыци много чисто, и правилно и лесно. Той още смѣта толко добръ, гдѣ-то нѣма аритметическо дѣйствие, кое-то да го затруднава.

— Телеграфическы-ты телѣе, кои-то сплитътъ земный-тъ шаръ простиратъ сѣ до 33,500 часове, отъ кои-то въ Европѣ-тъ сѣ 13,500 ч. въ Сѣвернѣ-тъ Америка 12,000 ч. въ Индиѣ 1,800 ч. въ Южнѣ-тъ Америка 4,000 ч. и подводни телеграфы 1,000 ч.

— Это на кон години сѣ были царь-ты на 1 Января 1858 год. Виртербергскый-тъ царь е на 76 год. Белгийскый-тъ царь е на 67 год. Папа-та е на 65 год. Прусскый-тъ царь 62 год. Шведскый-тъ царь 58 год. Саксонскый-тъ царь 57 г. Французскый-тъ Императоръ 49 г., Неаполитанскый-тъ царь 47 год. Баварезскый-тъ царь 46 год. Гръцкый-тъ царь 42 г.

Голландскій-тѣ царь 40 год. Русскій-тѣ Императоръ 49 год.
Английска-та царица 38 год. Ганверскій-тѣ царь 38 год.
Сардинскій-тѣ царь 37 г. Оттоманскій-тѣ Императоръ 34 г.
Австрийскій-тѣ Императоръ 27 год. Испанска-та царица 27 г.
Португалскій-тѣ царь 20 год.

Итого мыслители съ залѣгали да найдѣтъ едины общій языкъ за всѣхъ-ти народи, съ кой-то да може да съ проумѣ-ва пожеждѣ съ вѣсиче-то чловѣчество. Высока и смѣла задача, кой-то вѣ привлѣкла вниманіе-то на дѣлвскы мыслители; като Лейбница, кой-то нѣколко пѣти въ животѣ-тѣ си приемалъ съ е да ѣхъ разрѣши; нѣ какъ-то съ вѣжда не е възможна. Ланѣ едины Англичанинъ Г. Едмонсъ, кой-то четирицѣтъ години съ е трудилъ надъ той-зи въпросъ, удаде мѣ съ напоследокъ да нападне на честитѣ мыслѣ, кой-то го е убѣдила че това не е невъзможно и представѣ доказателство въ своѣхъ-тѣхъ азбѣка, грамматикѣ и словарѣ, кой-то е издалъ подъ названіе: *A universal Alphabet, Grammar, and Language, comprising a scientific classification, of the radical elements of Discourse, and Illustrative translations From the holy Scriptures, and the principal British classics, to which is added, Dictionary of the language. By G. Edmonds. London 1836.*

Стѣкла ѣна полива. Мюнхенскій Професоръ Шукеръ отъ дѣвна е открьлъ едно стѣкло, кое-то состои отъ 15 части кварцъ (вѣлѣзъ пѣсчкъ) 10 части поташъ (лѣга) или 9 части сода и 1 часть вѣглицѣ. Тыя вещества на силенъ огнь съ сплавѣтъ и давѣтъ едно стѣкло, кое-то съ плави въ вѣлѣжъ водѣ, и съ тѣхъ гѣстѣ влагѣ съ покрывѣтъ камне, дръво харти и платна, за да съ опазытъ отъ сырость и огнь. Нѣща покрѣти съ тѣхъ влагѣ не съ възпламенявѣтъ, а само тѣвѣтъ. Рыхан камне и мѣлѣ (тевеширъ) напоени съ тѣхъ

влагъ стабѣтъ много икы, и могѣтъ да приемѣтъ люстро като мраморъ. Въ Мюнхенскый-тъ театръ всичкыти нѣща, кои-то горѣтъ, покрити са съ това вещество за да са спазѣтъ отъ пожаръ.

По нов и вѣсти. Соединени-ти сили Англо-Французскы ударили и привзели градъ Кантонъ въ Кынж.

Лордъ Палмерстонъ подалъ отставка за едно съ другы-ти членове на Министерство-то. и Царица-та приела отставка-тъ имъ и привыкала Лорда Дербн на кого-то възложна да състави ново Министерство.

Чловѣческый-тъ умъ отъ една странъ са сили да свържи двѣ земли, кои-то природа-та е раздѣлила съ море и да устрои пъть за кола прѣвъ море-то, а отъ другъ странъ сили са да отдѣли двѣ сѣши, кои-то природа-та е свързала и да отвори прѣвъ сѣхо пѣтъ за гемин-ти. Наши-ты читатели знаѣтъ, че още прѣди три години единъ французскый капитальсть Ферд. Лесепсъ е прѣдложилъ на Високъ-тъ Портъ проектъ за да са прорѣже сѣвскый-тъ прошеекъ, кой-то раздѣля Средиземно-то море отъ Чермно-то (Аравийско-то) и да отвори пѣть за гемин-ти въ Индийско-то море; Яко и да посредникъ тогы той-зи проектъ силно противодѣйствиенъ отъ Английскъ-тъ странъ, изъ Г. Лесепсъ не е оставилъ намѣрението си и не е изгубилъ надѣждѣ-тъ си, и като надви всичкы-ти прѣпятствени и привлѣче одобрение-то отъ всичкы-ти Правительства, сега пакъ е дошелъ въ Цариградъ да дѣйствиелъ и той-зи пѣть има надѣжда да сполучи желание-то си. Прѣдѣлы-ты на наши-ти книжници не ни дозволѣѣтъ сега да са простирамы на дълго въ изложение-то на той-зи въпросъ отъ разрѣшение-то на кого-то за тръговникъ-тъ ще почене нова эпоха. Най яко-то доказательство за ползъ-тъ на това прѣдприятие е общественно-то мнѣние на цѣлый-тъ свѣтъ.

У Т А А ПЕЧЕТНИЦА СЪ СЕ ПЕЧЕТИЛИ И
СЕ НАМИРЯТЪ ЗА ПРЪДАЛБА:

СВРТАЕНІЕ НА ТУРСКАТА ИСТОРИА ПРЕ-
ВЕДЕНА, ПОПЪЛНЕНА И ИЗДАДЕНА ОТЪ П. СЛАВЕЙКОВА.

ЦѢНА-ТА Ё Е 1 ЦВАНЕЦЪ

ВРАТКИ СВАЩЕННА ИСТОРИА ПРЕВЕДЕНА ОТЪ
АРХИМАНДРИТА ПАРТЕНІИЪ ЗОГРАФСКИЙ. — 5 ГРОША
ПРЪВЪЛ-ТА И ВТОРА-ТА ВНИЖКА (ІАНДАРІА)
ОТЪ БЛАГРОСКИ-ТЪ ВНИЖИЦИ.

УЧЕБНИ КНИЖКИ ЗА ДѢЦА-ТА ВНИЖКА І.
БУВВАРЬ, НАРЕДЕНЪ И ИЗДАДЕНЪ ОТЪ П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

У СЪЩА-ТА ПЕЧЕТНИЦА СЕ НАМИРАТЪ
ПОДЪ ПЕЧАТЪ:

ВРАТКО СВАЩЕННО ОГЛАСЕНІЕ ИЛИ ПРИ-
ВЛАНІЕ (ВАТЕХИЗИСЪ) ПРЪВЕДЕНЪ ОТЪ ВЪНКА
ХРИСТОСА.

ПЪРВА ХРАНИА НА ЗДРАВІА ЧЕЛОВѢЧЕСКИ УМЪ, ПРЪ-
ВЕДЕНА ОТЪ ИВАНА П. ЧІЧІ.

СЛАВАНСКА ХРИСТОМАТИА ИЗДАДЕНА ОТЪ
НИКИФОРА П. ВОСТАНИНСКА.

КНИЖКА ПРЪГЛЪДНА И ОДОВРЕНА ОТЪ ЦАРСКА-ТА
ЦЕНСУРА ЗА ДА СЕ ПЕЧЕТИ.

БЪЛГАРСВИ-ТИ КНИЖИЦИ

ИЗДАВАТЪ СЯ ДВА ПЪТИ ВЪ МЪСЦЪ-ТЪ НА 5 И 20 ЧИСЛО.

ЦѢНА-ТА НА ГОДИШНО-ТО ИЗДАНИЕ (24 Книж-ки) е:

ВЪ Цариградъ 5 меджидиета сребърни.

По-всичко-то Турско 5 $\frac{1}{2}$ медж. "

ВЪ Сербия, Влашко и Молдавия 6 мед. ср.

ЕДНА-ТА Книжка сама $\frac{1}{2}$ меджидие сребърно.

Подписка-та се приема само за една година

ОТЪ ТЪИА ЛИЦА :

ОТЪ НАСТОЯЩИ-ТИ НА БЪЛГАР. КНИЖИЦИ

Г. Г. В. Жариновичъ и К. В. Славчевичъ въ Цариградъ.

ОТЪ Г. Доктора С. І. Чомакова въ Пловдивъ.

ОТЪ Благород. Г. Ст. Грънчолу въ Казанлъкъ.

ОТЪ Г. Иванча Стоянова въ Ески-Зара.

ОТЪ Г. Т. Х. Бойчева въ Шуменъ.

ОТЪ Г. Пантели Х. Г. Весимова въ Търново.

ОТЪ Г. Братѣа Х. Петкови въ Русчукъ.

ОТЪ Г. А. Н. Варакашъ въ Свищевъ.

ОТЪ Г. Георги Казакова въ Тѣча.

ОТЪ Г. Хр. Георгиева въ Бѣзбрещъ.

ОТЪ Г. Мих. Поповича въ Ивранла

ОТЪ Г. М. и А. Авраамовичъ въ Гюргево.

ОТЪ Г. Евлогия Георгиева въ Галацъ.